

Pedagogická
fakulta
Faculty
of Education

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích

Pedagogická fakulta

Katedra anglistiky

Bakalářská práce

**Americká rocková hudba druhé poloviny 60. let 20.
století a její kulturní a politická role**

Vypracoval: Dan Kallmünzer

Vedoucí práce: Mgr. Lenka Hessová

České Budějovice 2018

Pedagogická
fakulta
Faculty
of Education

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

University of South Bohemia in České Budějovice

Faculty of Education

Department of English Language

Bachelor Thesis

**American rock music of the second part of 1960s
and its cultural and political role**

Author: Dan Kallmünzer

Supervisor: Mgr. Lenka Hessová

České Budějovice 2018

Prohlášení

Prohlašuji, že svoji bakalářskou práci jsem vypracoval samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě, elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích dne

Dan Kallmünzer

Poděkování:

Tímto bych chtěl poděkovat Mgr. Lence Hessové za její čas, rady a nápomocnost. Dále bych chtěl poděkovat ředitelce Mgr. Krebsové za umožnění odučit hodinu na Základní škole J. A. Komenského. V neposlední řadě chci poděkovat své rodině za podporu a trpělivost.

Bibliografická identifikace

Jméno a příjmení autora: Dan Kallmünzer

Název bakalářské práce: Americká rocková hudba druhé poloviny 60. let 20. století a její kulturní a politická role

Studijní obor: Výchova ke zdraví a anglický jazyk se zaměřením na vzdělávání

Pracoviště: Katedra anglistiky, Pedagogická fakulta, Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích

Vedoucí bakalářské práce: Mgr. Lenka Hessová

Rok obhajoby: 2018

Abstrakt:

Práce se zabývá kulturními, sociálními a politickými událostmi v USA v průběhu 60. let. Zkoumá míru vzájemného ovlivňování těchto událostí s rockovou a populární hudbou. Definuje hudbu jako nezbytnou složku opoziční kultury a protiválečných hnutí. Dále se práce zaměřuje na konkrétní organizace a skupiny, které pořádaly početné demonstrace a pochody. Pozornost je věnována samotným hudebním interpretům, kteří skrz texty a hudbu varovali před vládní propagandou, pronásledováním a nespravedlností. Práce vykresluje změnami obsáhlá 60. léta v USA jako zdroj inspirace a ponaučení pro další generace.

Praktická část obsahuje přípravu na hodinu anglického jazyka pro devátou třídu základní školy, kde je žákům přiblíženo kulturní a sociální pozadí. Téma spadá do průřezových témat základního vzdělávání, které mimo jiné, nejvíce naplňuje cíle multikulturní výchovy. Snaží se, aby si žáci uvědomili své kulturní a sociální hodnoty. Zároveň je navádí ke zvědavosti a toleranci k jiným rasám, národům a kulturním odlišnostem. Příprava na hodinu je umístěna na Metodický portál RVP.CZ sloužící jako zdroj inspirace pro ostatní učitele a pedagogy.

Klíčová slova: interakce, demonstrace, diskriminace, výuka AJ, kolektivní vědomí, multikulturní společnost, rock.

Bibliographic Identification

Name of the author: Dan Kallmünzer

Title of the thesis: American rock music of the second part of 1960s and its cultural and political

Field of study: Výchova ke zdraví a anglický jazyk se zaměřením na vzdělávání

Department: Department of English Language, Faculty of Education, University of České Budějovice

Supervisor: Mgr. Lenka Hessová

Year of the presentation: 2018

Abstrakt:

The thesis deals with the cultural, social and political events in the USA during the 1960s. It examines the degree of interaction of these events with rock and pop music. It defines music as an essential part of counterculture and anti-war movements. In addition, the work focuses on specific organizations and groups that took part in numerous demonstrations and marches. Attention is given to the musicians who warned people about government propaganda, persecutions and injustice. The thesis reflects the changes during the 1960s in the USA as a source of inspiration for the next generations.

The practical part contains a preparation for an English lesson for the ninth grade of elementary school. It introduces cultural and social background. Several topics of multicultural education, which is part of the elementary cross curriculum education, are included in this bachelor thesis. It focuses on awareness of pupils' cultural and social values. At the same time, it leads them to be curious and tolerant to different race, nations and cultural diversity. The lesson is uploaded on the methodical website RVP.CZ, where it can serve as an inspiration for other teachers.

Keywords: interaction, demonstration, discrimination, education of English, collective consciousness, multicultural society, rock.

Obsah

ÚVOD	9
<u>1 SOCIO-POLITICKÉ POZADÍ 60. LET.....</u>	10
1.1 STUDENÁ VÁLKA.....	10
1.1.1 BOJ O KUBU	11
1.1.2 VÁLKA VE VIETNAMU	12
1.1.3 VESMÍRNÁ DOMINANCE	15
1.2 ATENTÁT V DALLASU	16
1.3 VIZE LEPŠÍ SPOLEČNOSTI	17
1.4 VOLÁNÍ O ROVNOPRÁVNOST	18
<u>2 KONTRAKULTURA</u>	21
2.1 HIPPIES	21
2.2 BEAT GENERACE	23
2.3 ORGANIZACE A SKUPINY	24
2.4 DEMONSTRACE A POCHODY	27
<u>3 HUDBOU KE ZMĚNĚ.....</u>	30
3.1 ZROD HUDEBÍHO ŽÁNRU ROCK	31
3.2 SKUPINY A INTERPRETI	33
3.2.1 INTERPRETI S POLITICKÝM ÚMYSLEM.....	33
3.2.2 INTERPRETI S NEPOLITICKÝM ÚMYSLEM	37
<u>4 WOODSTOCK FESTIVAL.....</u>	42
4.1 FENOMÉN	42
4.2 ZROD	43
4.3 MÍSTO A ORGANIZACE	44
4.4 ZAHÁJENÍ A PRŮBĚH	45

5	INTERAKTIVNÍ VÝUKOVÁ HODINA.....	48
5.1	PŘÍPRAVA	48
5.1.1	POPIS ŠKOLY A TŘÍDY.....	48
5.1.2	ŽÁCI DEVÁTÉ TŘÍDY	49
5.2	OČEKÁVÁNÍ A CÍLE	50
5.3	POPIS ODUČENÉ JEDNOTKY.....	51
5.3.1	AKTIVITA Č. 1	52
5.3.2	AKTIVITA Č. 2	53
5.3.3	AKTIVITA Č. 3	53
5.4	ANALÝZA ODUČENÉ JEDNOTKY	54
5.5	MULTIKULTURNÍ VÝCHOVA.....	56
5.6	METODICKÝ PORTÁL RVP	57
5.7	REFLEXE	59
	ZÁVĚR	60
	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	61
	INTERNETOVÉ ODKAZY	62
	DOKUMENT	63
	PŘÍLOHY	63

ÚVOD

Teoretická část bakalářské práce popisuje politické, kulturní a sociální události v průběhu 60. let ve Spojených státech amerických. Cílem práce je nalézt vzájemné propojení významných událostí a míru jejich ovlivňování. Práce objasňuje roli tehdejší kontrakultury spolu s rockovou hudební scénou. Pro důkladnější pochopení významných událostí a hnutí v druhé polovině 60. let vysvětlím politické i kulturní pozadí celého desetiletí.

Dále je vylíčen rock, a ne pouze jako hudební žánr, ale jako nenásilná forma, která uvedla věci do pohybu. Rock vznikl v této době a měl největší převahu a produkci. Představením hlavních interpretů, ať už politicky či nepoliticky zaměřených, je vylíčeno, jakou roli hrála hudba v interakci s kulturně-sociálními a politickými změnami. Velká část pozornosti je věnována kontrakultuře hippies a zároveň událostem vedoucím k protestu proti sociálním konvencím, materialismu a diskriminaci.

V poslední kapitole vše reflektuje na konci 60. let fenomenální Woodstock festival, jenž na tři dny spojil půl milionu lidí přímo na místě a několik milionů v budoucnosti. Vykreslena je prvotní myšlenka, zrod a průběh festivalu.

V praktické části je zpracována příprava na jednu odučenou jednotku, kterou jsem odučil v deváté třídě na základní škole. Metodiku výuky a obsah jsem přizpůsobil cílové skupině. Téma se odvíjí od jednotlivých kapitol z teoretické části. S následnou analýzou celé zkušenosti jsem vložil přípravu hodiny a potřebné materiály na metodický portál RVP.CZ, kde bude sloužit jako inspirace pro další pedagogy v oblasti multikulturní výchovy (MKV) v Rámcovém vzdělávacím programu pro základní vzdělávání (RVP ZV).

1 SOCIO-POLITICKÉ POZADÍ 60. LET

1.1 STUDENÁ VÁLKA

Po druhé světové válce se Evropa začala obnovovat z napáchaných škod. Moskvou ovládané státy střední a východní Evropy byly v područí komunismu, který je levicově ovlivňoval po dlouhá léta. Americká odpověď proto přišla s taktikou zadržování. Tato taktika představovala ekonomickou a vojenskou pomoc pro západní země. První ozbrojený konflikt začíná na půdě Asie během korejské války. Následovalo vítězství komunistů v Číně a její invaze do Jižní Koreje. Ze Studené války se stal globální problém. Jak uvádí Evans (2007), senátor J. McCarthy vytvořil strach a paranoiu z přítomnosti sovětských agentů nacházejících se údajně na území USA. Těmito procesy si značně posílil politický vliv. Obava a strach z komunismu se začaly prohlubovat, což následně vedlo k radikálnímu vyšetřování, často na základě nepodložených obvinění (Evans, 2007).

Na počátku 60. let panovalo napětí mezi USA a SSSR. Obě velmoci ovládl strach z jaderného útoku. Nikita Sergejevič Chruščov ve funkci prvního tajemníka Komunistické strany Sovětského svazu prohlásil, že budoucnost světa je komunismus. Propagandy fungovaly na obou stranách.

Tindall (2008) uvádí, že začátkem 60. let USA vypustilo špionážní letadlo U2, které mělo zmapovat terén a nejlépe nalézt továrny vyrábějící sovětské rakety. Letoun byl však sestřelen a stal se příčinou národního konfliktu mezi USA a SSSR. Incident přilil olej do ohně k už tak dosti vypjaté situaci během tzv. Studené války. V USA i v SSSR se stalo hlavním cílem překonání nepřítele ve zbrojení a upevnění moci ve světě. Špatná informovanost a velká dávka propagandy o vytvoření nacionálního myšlení v lidech, jak v USA, tak v SSSR, vedla k narůstajícímu strachu a zároveň k vzájemné nenávisti.

Přichází prezidentské volby, jež v roce 1961 vyhrává John Fitzgerald Kennedy, který je dosud nejmladším zvoleným prezidentem v historii Spojených států amerických. Podle Nortona (2005) byl Kennedy velmi ambiciózní, dravý, leč vzhledem k jeho věku nezkušený bojovník, který se staral spíše o potřebu povznést Spojené státy

na vrchol a vypořádat se s problémem stejně smýšlejícího nepřítele. V období jeho zkrácené vlády se však stalo mnoho událostí. Podle Tindalla (2008) to byl například spor o Kubu, válka ve Vietnamu či jeho samotná smrt. Při jednom z předvolebních zasedání Kennedy prohlásil, že USA má méně raket než SSSR, což byla lež vedoucí k vyvolání strachu a zároveň k nárůstu volebních hlasů. Zajímavé je, že v této době byl poměr mezi sovětskými a americkými raketami 1:100. Kennedyho cíl byl vyhrát Studenou válku a stát se tak světovou velmocí. Také neskrýval své sympatie k Afroameričanům a podpořil Zákon o občanských právech.

1.1.1 BOJ O KUBU

Fidel Castro byl hrozbou pro USA, ale prezident Kennedy nechtěl být spojován se svržením komunismu násilím a napadením Kuby. V těchto situacích přichází na řadu CIA, která shromáždila a vycvičila antikomunistické Kubánce, kteří byli připraveni na svržení stávajícího režimu. Norton (2005) uvádí, že v roce 1961 proběhl útok v Zátoce sviní, ovšem neúspěšně pro USA. Přišlo ostudné selhání, ale i přesto prezident Kennedy slíbil, že Fidela svrhne.

Sovětský svaz lokalizoval americké rakety v Turecku a na základě toho rozmístil své rakety na Kubě. Situace se ještě více vyhroutil, když v roce 1962 další špionážní letoun USA zachytil snímky podezřelých objektů, údajně hangárů, na Kubě. J. F. Kennedy byl přesvědčen, že právě odtud SSSR chystá jaderný útok na USA. Mezi lidmi se šířila rostoucí panika. V televizích a rádiích bylo vysíláno, jak se chovat při atomovém výbuchu a zároveň probíhala stavba atomových krytů. Nikdo ale doopravdy nemohl být připraven na to, co by mohlo přijít a kolik lidí by přišlo o život. Nebyla to ale jen otázka života lidí, ale také možný důsledek radiace v okolním prostředí po desítky let.

Podle Tindalla (2008) musel prezident USA učinit rozhodnutí a nařídil ozbrojenou blokádu okolo Kuby. Věci se daly do pohybu, když byl prezident Kuby, Fidel Castro, připraven jít do války po boku SSSR, které začalo mobilizovat a přibližovat se k břehům USA. Obě strany vyhrožovaly a šlo vyloženě o to, kdo se rozhodne učinit první útok. Když se situace vyhroutil natolik, že do zahájení útoku zbývalo pár okamžiků, sovětské jednotky se stáhly zpět. N. S. Chruščov změnil svůj postoj. Poté přiznal ukryté rakety a souhlasil se stažením za předpokladu udržení komunistického

režimu na Kubě. V roce 1963, jako reakce na Kubánskou krizi a jaderný konflikt, byla zprovozněna tzv. Horká linka, nebo-li přímé telefonické spojení mezi Bílým domem a Kremlem. (Norton, 2005)

Přišla úleva pro celý svět a na krátkou dobu i mír. Kennedy i Chruščov podnikli kroky k nastolení smíru, nicméně zatímco bylo lidem vysvětlováno, jak se obě velmoci smířily, rýsoval se podobný konflikt jen v jiné zemi, s mnohem většími čísly obětí a krutou porážkou Spojených států.

1.1.2 VÁLKA VE VIETNAMU

Konflikt mezi Severním a Jižním Vietnamem se stal ideálním místem pro boj za správnou věc. USA přece nemohly nechat dopustit, aby Severní Vietnam, podporovaný posléze SSSR, expandoval a šířil myšlenky komunismu do dalších zemí. Jak uvádí Appy (2004), podobně smýšleli komunisté o hrozbě šíření demokracie. Už za doby bývalého amerického prezidenta D. D. Eisenhowera byl Vietnam rozdělen na Severní a Jižní. Udržení Jižního Vietnamu bylo pro USA klíčové. V roce 1963 proběhla vzpoura buddhistické menšiny. Amerikou podporovaný N. D. Diem nesplňoval základní potřeby hlavy republiky a nechal dav rozehnat střelbou, při níž bylo zabito 9 lidí. Byl viděn jako tyran a diktátor. Z protestu se stala krvavá lázeň na ulicích a lidé Jižního Vietnamu tedy umírali nejen kvůli válce se Severním Vietnamem, ale i kvůli politické situaci ve své zemi. Podle Appyho (2004) se Kennedy rozhodl nepodporovat vládu Diema, a proto nezasáhl proti připravovanému armádnímu puči. Prezident Diem byl údajně zabit jihovietnamskými generály. V období vlády prezidenta Kennedyho vzrostl počet amerických jednotek ve Vietnamu z 600 na 16 tisíc.

Po atentátu na J. F. Kennedyho jeho následovník, J. H. Johnson, pokračoval v jeho stopách. Prezident Johnson se zabýval aktuálními problémy. Allen (2008) tvrdí, že mezi hlavními tématy byla bezesporu válka ve Vietnamu, ve které americká hrdost postupně klesala, zatímco počet obětí stoupal. Navzdory americké propagandě a vysílání přímo z válečného prostředí se moc nedařilo obhájit důvod několik tisíců mrtvých a zraněných vojáků. Po incidentu v Tonkinském zálivu, kdy v roce 1964 údajně napadlo severovietnamské námořnictvo americké torpédoborce, dostal prezident Johnson od kongresu svolení a volnou ruku v rozhodnutích o dalších krocích týkající se

intervence ve Vietnamu. Měl tak využít všech potřebných a ozbrojených sil k zabránění další agrese.

Appy (2004) uvádí, že prezident J. H. Johnson vydal v roce 1965 rozkaz k bombardování Severního Vietnamu. Vesnice byly zpuštěny a vypalovány. Američané nevěděli, jak vést tuto válku a na místní obyvatele Vietnamu doslova zapomněli. Jejich bojová taktika 'najdi a znič' spočívala ve vyhledávání pozemských jednotek a cílů Vietkongu, které byly podporovány Vietnamskou demokratickou republikou sídlící v Severním Vietnamu. Po nalezení těchto jednotek bylo zahájeno bombardování užitím výbušnin, napalmu či roztoku Agent Orange, což byla vysoce jedovatá směs, kterou se otrávil miliony obyvatel. Tato látka poškozují genetickou výbavu, a proto někteří obyvatelé Vietnamu trpí dodnes řadou mentálních, neurologických či karcinogenních onemocnění. Podle Appyho (2004) bylo průměrně zabito 25 tisíc civilistů za rok. Tak vypadal následek souboje o udržení respektu a postavení velmocí ve světě. K tomu měly americké operace na svědomí čtyři miliony jihovietnamských uprchlíků. Počet padlých rapidně rostl a nikdo přesně nedokázal vysvětlit za jakým účelem. Situace se jevila pořád stejně nepříznivě. Uskutečnilo se několik nesmyslných útoků a velkých bitev k získání strategického bodu, který byl po dobytí následně opuštěn. Ovšem za krutou cenu tisíců životů.

Norton (2005) uvádí, že zejména mladší generace, studenti, rodiny a přátelé padlých vojáků se začali shromažďovat a upozorňovat na téma nesmyslnosti války a její ukončení. Demonstrace měly být obrazem odporu a měly přimět vládu učinit kroky ke stažení. Je nutné zmínit, že zde bylo i velké procento lidí podporujících válku. Situace byla napjatá mezi těmi, kdo válku podporovali a těmi, kdo proti válce demonstrovali. Protesty a pochody gradovaly s událostmi ve Vietnamu a hlavně s jejich dopadem na veřejnou politiku.

Podle Allena (2008) bylo výsledkem masivní protiválečné hnutí, které bylo inspirováno bojem za občanská a lidská práva. Protiváleční aktivisté v USA začali vytvářet skupiny, organizace a komise k podpoře míru mnohem dříve. Před zapojením Spojených států do občanského konfliktu ve Vietnamu se aktivisté soustředili na hrozbu jaderných zbraní a její následky. K hnutí se pomalu přidávali zastánci v hnutí

za občanská práva. Dále mladí lidé a studenti, kteří se sdružovali pod studentským praporem tzv. nové levice. Cassity (2005) uvádí, že v roce 1960 vznikla organizace SDS (Studenti za Demokratickou Společnost), která varovala před rostoucí a zastráňovací politikou se záměry manipulace veřejnosti a vládních persekucí. Problém protestů a celkového hnutí představovalo velké množství skupin, které nemělo stejnou organizační složku, a to způsobovalo názorové rozepře. Všichni si přáli ukončení války, ale pouze menšina byla pro úplné opuštění Vietnamu. Argumentem pro ochranu a pomoc Jižnímu Vietnamu byla obava z následného krveprolití ze strany Vietkongu a expanzí komunistů do dalších zemí. Allen (2008) zmiňuje zajímavý fakt, že právě jihovietnamští civilisté nacházející se v oblasti pralesů a polí, nejvíce trpěli při často plošném americkém bombardování cílů Vietkongu. Vesničané tak byli zmateni o původu nepřítele. Snahou zachránit život svůj a své rodiny, začali poskytovat pomoc vojákům Vietkongu, což značně ztěžovalo situaci a měnilo pohled na celý konflikt.

Cassity (2005) tvrdí, že se na některých univerzitách pořádaly diskuze. Aktivistické hnutí zajišťovalo dohled nad podepisováním petic proti válce a branné povinnosti. To často gradovalo v pálení povolávacích rozkazů, ojedinělé sebe upalování a v neposlední řadě vše vyústilo v masivní demonstrace a pochody. V 60. letech, s nástupem televize, se média velmi rychle dostala do hlavní zpravodajské složky a pro mnoho občanů žijících v rozsáhlých Spojených státech se už tehdy média stala skutečným, či zkresleným obrazem probíhajících událostí. Cenzura ze strany vlády také zasahovala do výběru a propagace či zakázání určitých písní v rádiu. Jak už jsem zmínil, protiválečné hnutí tvořila velká směsice skupin a organizací, která nebyla centrálně řízena. Allen (2008) vysvětluje, že tak nastával nechtěný problém, který vláda obrátila proti nim. Označila plošně hnutí jako extremismus či komunismus a obvinila aktivisty z nerespektování demokracie a porušování zákonů. S přispěním vybraných, dramatických záběrů z protestů, se tak celková snaha o ukončení války obrátila proti hnutí samotnému. V pohodlí domova, u většiny Američanů, budili aktivisté špatné dojmy a z důvodu této averze se mnoho občanů rozhodlo schvalovat a podporovat vládní rozhodnutí.

Bílý dům byl roku 1966 stále přesvědčen o nutnosti bombardování Severního Vietnamu. Appy (2004) uvádí, že odezvou se stala další složka hnutí, liberální

duchovenstvo. Jak židovští tak křesťanští kněží reprezentovali umírněný protest, kterému lidé naslouchali a porozuměli snáze než radikálnější formám. I přesto větší procento lidí podporovalo intervenci USA ve Vietnamu a organizovalo odvetné akce proti aktivistům v hnutí pro ukončení války, jako napadení, pochody, výhružky, či dokonce vypálení kostela.

Bod zlomu nastal podle Allena (2008) s ofenzívou Tet v roce 1968. Po vojenské porážce, nečekaného útoku Vietkongu a armády Severního Vietnamu se změnil úhel pohledu veřejného mínění v USA. Tento konflikt, dále blížící se prezidentské volby a narůstající odpor proti vedení vlády, donutil Johnsona zastavit veškeré bombardování severně od 19. rovnoběžky. Kvůli obavám ze ztráty respektu a vizáže světové velmoci se otevřelo mírové jednání, nicméně kandidatura do prezidentského křesla přinesla další osudné změny. Cassity (2005) uvádí, že pro mírové jednání ohledně války, byli dva demokratičtí kandidáti, E. McCarthy a R. Kennedy, který byl však těsně před volbami zastřelen. Do závěrečné fáze voleb se nakonec dostal zvolený pro válečný kandidát demokratů Hubert Humphrey a republikán Richard M. Nixon, který se v roce 1969 stává 37. prezidentem USA.

Nixon měl sice ve svém volebním programu zahrnut plán o ukončení války, nicméně po stažení a snížení počtu vojáků z Vietnamu se zaměřil na sousední státy. Rozšířením války a bombardováním Kambodži a Laosu vyvolal další reakci znovu zformovaného protiválečného hnutí, které vrcholí demonstrací ve Washingtonu v roce 1969. Jak tvrdí Cassity (2005), Nixon slíbil, že se nenechá ovlivnit náporům hnutí, ale to, společně s dalšími sliby, které historicky první rezignující a dvakrát po sobě zvolený prezident USA dal, nebyla pravda. To už ale zasahujeme do politických afér dalšího desetiletí.

1.1.3 VESMÍRNÁ DOMINANCE

Dalo by se říct, že Američané byli oproti Rusům v úspěších o dobývání vesmíru o krok, a rovněž o rok, pozadu. První kosmický úspěch náleží Rusům. Vypuštěním umělé družice Sputnik 1 v roce 1957 prokázali Rusové svoje prvenství a vyspělejší technologie. Rovněž vyslání prvního žijícího tvora, psa Lajky, náleží SSSR. Dalším mezníkem bylo dostat prvního člověka do vesmíru. Norton (2005) zmiňuje, že

po úspěšném sovětském vyslání kosmonauta J. A. Gagarina na oběžnou dráhu v roce 1961, J. F. Kennedy zareagoval odvážným tvrzením. Řekl, že do konce desetiletí Spojené státy vyšlou lidskou posádku na Měsíc a zajistí bezpečný návrat.

Americká hrdost obdržela velkou ránu, která vyvolala další pochyby o bezpečí plynoucí z potencionálního atomového útoku. Zato komunismus se dostával na vrchol a začal postupně získávat dominantu v některých latinsko-amerických zemích. Stále probíhající válku ve Vietnamu s řadou protestů a rozdělení společnosti podle barvy pleti utlumil alespoň na chvíli úspěšný americký kosmický program. Apollo 11 se stala jednou z nejdiskutovanějších misí. Tindall (2008) uvádí, že Neil Armstrong byl prvním člověkem, který vstoupil 20. července roku 1969 na povrch Měsíce a tím tak posílil slábnoucího ducha v americký sen a výjimečnost. Toto velmi finančně nákladné vesmírné předhánění bylo bezesporu nejlepší cestou v období Studené války. Ve velmi krátkém období došlo k obrovskému vědecko-technickému pokroku, stejně tak jako v poodhalení a otevření existenčních otázek života a vesmíru.

1.2 ATENTÁT V DALLASU

Den, který si drtivá většina Američanů zafixovala v paměti, byl 22. listopad v roce 1963. Prezident Spojených států amerických J. F. Kennedy byl zastřelen atentátníkem L. H. Oswaldem. Norton (2005) uvádí, že se nepřiznal a neměl ani moc času, jelikož byl po dvou dnech zavražděn. Tento incident je přiřazen do sekce konspiračních teorií. Čím více se potencionálních podezřelých najde, tím menší je šance na usvědčení. Ať už zmíněné spojitosti s incidentem na Kubě, válka ve Vietnamu, sympatie a podpora zákona o zrovnoprávnění Afroameričanů, CIA, FBI, Železná opona či dokonce samotný viceprezident L. B. Johnson. Podle zákona, po smrti Kennedyho, se stal novým prezidentem USA. Pravda je taková, že už se nejspíš nikdy nedozvíme, kdo za atentátem doopravdy stál.

1.3 VIZE LEPŠÍ SPOLEČNOSTI

Prezident Johnson může být spojován s válkou ve Vietnamu a být za ni souzen. Přispěl ale i myšlenkou a programem o vybudování lepší společnosti a zlepšení kvality života. Válka proti chudobě zahrnovala finanční podporu a programy, které pomáhaly chudým, nezaměstnaným či znevýhodněným lidem.

„Johnsonova administrativa dosáhla legislativního úspěchu, který je možný porovnávat pouze s Franklinem Rooseveltem; většina federálních zdrojů byla poprvé zaměřena na veřejné školy, zdravotní pojištění pro staré, dotace na zdravotní péči pro chudé, legální pomoc chudým, pracovní výcvikové programy pro zbídačené Američany, výživové programy, předškolní programy, komunitní rozvojové projekty, zdravotní péči migrujících pracovníků a na zdravotní služby pro těhotné ženy a děti.“ (Jansson, 1997, str. 212)

Podle Wonga (2009) byly Spojené státy rozděleny na několik společností, ve kterých se díky zmiňovaným programům dostala otázka chudoby do diskutovaných témat. Chudobou nejvíce trpěli lidé žijící na jihu. Pojem chudoba ale tentokrát nebyl brán jen z pohledu ekonomického, nýbrž z hlediska sociálního a edukačního. Johnson se ihned zapojil do úřadování a začal s realizací svých nápadů. V plánu bylo i postavení se za lidská práva, bohužel však jen na území USA. Výsledkem bylo koncem roku 1968 snížení nezaměstnanosti a chudoby, celkové navýšení příjmů bez ohledu na barvu pleti a stejně tak zvýšené procento v dokončení středoškolského vzdělání. Odstraněním diskriminace, alespoň z hlediska právního, a sjednocením podmínek pro všechny studenty, docílil program Great Society značného úspěchu ve vzdělávání a socializaci.

1.4 VOLÁNÍ O ROVNOPRÁVNOST

Napomohl tomu incident s Rose Park, jež byla zatknuta v autobusu z důvodu neoprávněného sezení v oddělení pro bílé. Norton (2005) uvádí, že Afroamerický bojkot odstartoval Martin Luther King Jr. a započal tak v roce 1955 dlouho cestu v boji za lidská práva. V průběhu 50. let byla segregace bělochů a barevných brána za normu. Lidé v USA byli stále rozděleni podle typu rasy. Na jihu nemohli Afroameričané volit a dokonce navštěvovat veřejné knihovny. Kostely, kino i čekárny byly oddělené.

Podle Janssona (1997) začínal M. L. King kázat v kostele v Montgomery a brzo se stal známým díky svým rétorickým dovednostem a schopnostem zaujmout pozornost. Dokázal přinutit lidi přemýšlet a racionálně jednat. Stal v čele nenásilného hnutí, které bylo složeno zejména z kazatelů působících na jihu. V Nashvillu vysvětlovali lidem, jak je důležité vytrvat proti násilí a nepoužívat odplatu k nastolení spravedlnosti. Sice tato ideologie o vytvoření zrcadla přinesla toužený úspěch, nicméně být příkladem znamenalo časté újmy na zdraví a pro některé i smrt.

Taktikou pasivního odporu byl M. L. King Jr. inspirován D. H. Thoreauem a M. Gandhim, vysvětlující, že prvotní lidská povinnost je dělat to, co si člověk myslí, že je správné. Jansson (1997) uvádí, že v roce 1960 započaly provokace stávajícího zákona o rasové segregaci. Cílem těchto nenásilných aktivit, například vstoupení do bělošské restaurace a dožadovat se obslužení, bylo dostat ponětí o absurditě zákona do široké veřejnosti, ale zejména podnítit vládu k vytvoření nového zákona, zákona o rovnoprávnosti. Při jednom z pochodů v Atlantě byl M. L. King Jr. zatčen. Mezitím probíhaly volby o zvolení nového prezidenta, který vyjádřil své sympatie ke změně o rasové diskriminaci. Možná právě proto se při těchto velmi těsných volbách stal J. F. Kennedy novým prezidentem USA.

Podle Nortona (2004) vyjeli autobusem v roce 1961 tzv. Poslové svobody z Washingtonu D. C. do jižanských měst, aby vyjádřili svoje mínění o rasové segregaci. Záměrně si vybírali veřejná místa, jako kavárny a restaurace, které nebyly určeny pro barevné. Okamžitě byl tento projev protestu viděn jako narušování zákona a brán jako provokace k rozpoutání násilí. Nutno podotknout, že tato forma protestu ze strany

černošských i bělošských Poslů svobody byla naprosto nekonfliktní. Nicméně, během jízd byli Poslové brutálně bití kovovými tyčemi, pálkami a kameny.

Klíčový moment nastal v kostele ve státě Alabama. Jen několik dnů po výjezdu z hlavního města USA, byli Poslové svobody, včetně M. L. Kinga Jr., obklíčeni nenávislnými občany žijícími v Montgomery. Jansson (1997) uvádí, že prezident J. F. Kennedy nařídil bezpečný odchod všem přítomným za předpokladu, že budou všichni posláni do státní věznice. To přesně hrálo hnutí do karet, jelikož čím větší a radikálnější odezva byla vytvořena, tím se k protestům přidávalo více nových lidí. Pochody míru, kde byly povětšinou studenti a někdy i rodiny s dětmi, byly rozháněny psy a vodou z požárních hadic. Jeden z dramatických pochodů se konal v Birminghamu v roce 1963. Z něho byly vysílány drastické záběry v televizi.

Prezident J. F. Kennedy pronesl 11. června téhož roku projev, který obsahoval a zdůrazňoval skutečné morální otázky ohledně rasové segregace a diskriminace. Podle Nortona (2004) dále zmínil, že v neblízké době požádá americký kongres o schválení zákona, jenž bude zakazovat diskriminaci na základě rasy, pohlaví, národního původu, či náboženství.

Přes 250 tisíc lidí se zúčastnilo velkolepého pochodu ve Washingtonu D. C., aby tak podpořili zákon o rovnoprávnosti. Byl to 28. srpen roku 1963, kdy M. L. King Jr. pronesl slavný projev, který směřoval nejen k USA, ale i k celému lidstvu. Mluvil o sjednocení všech lidí ze všech kultur a náboženství. Tento okamžik se zapsal jako jeden z nejvlivnějších projevů o rasové rovnosti v historii Spojených států.

„I have a dream that one day this nation will rise up and live out the true meaning of its creed: ‚We hold these truths to be self-evident, that all men are created equal.‘“ (Dr. Martin Luther King Jr., Washington D.C., 1963) 1) viz internetové odkazy

Podle Nortona (2004) se na rozdíl od nenásilného odboje M. L. Kinga Malcolm X spojil s tzv. „Black Panthers“. Ne všichni Afroameričané věřili v nenásilnou formu protestu. Spojením Afroamerických separatistů a komunistů se zrodilo hnutí poněkud jiného charakteru. Černí Panteři se viděli jako oběti a vězni amerického systému. Odmítli americký styl života a jeho politiku. Malcolm X se stal z obyčejného dělníka

z ulice jedním z předních Afroamerických vůdců v aktivním boji pro odtržení od vládních persekucí Spojených států amerických.

Jak Tindall (2004) zmiňuje, 60. léta přinesla mnoho zvrátů v mnoha oblastech. Po atentátu a zabití J. F. Kennedyho v roce 1963 byl o rok později přijat a podepsán prezidentem L. B. Johnsonem zákon o zrovnoprávnění všech občanských práv. V roce 1965 byl přijat zákon týkající se voličských práv, který způsobil navýšení Afroamerických voličů, koncem roku 1969, z 29% na 66%. Dále byl podepsán Zákon o imigraci, který zrušil etnické kvóty a otevřel tak hranice do USA. Mezitím byl v ten samý rok zabit Malcolm X a následně byl zavražděn, v roce 1968 zmiňovaný, nejmladší držitel Nobelovy ceny za mír, Dr. Martin Luther King Jr. Poslední zákon, podepsaný ještě prezidentem Johnsonem, zakazoval diskriminaci při prodeji či pronájmu bydlení.

Nicméně pokud si někdo myslel, že se podepsáním těchto zrovnoprávňujících dokumentů odstraní všechny rasové a etnické problémy, byl na velkém omylu. Freeman (1979) popisuje, že rozdílnost vyskytující se mezi bílými a černými mohla být registrována ve vzdělání, ale především v příjmech a nezaměstnanosti. Největší problém hrál totiž pokaždé edukační systém, neinformovanost, arogance a sebestřednost, vždy početné skupiny občanů žijících ve Spojených státech, která dnes a denně potvrzuje rčení: „Historie se opakuje“.

Postupně se začaly dožadovat rovnoprávnosti a ukončení diskriminace i další menšinové skupiny, jako Hispánci, indiánské kmeny či homosexuálové. Nechybělo ani ženské hnutí, které začalo prosazovat rovnoprávnost v přístupu v zaměstnání a změnu pohledu na postavení žen ve společnosti. Podle Sinclair (1983) se v roce 1966 stala B. Friedan první prezidentkou americké organizace NOW (National Organization for Women), složené z žen a mužů, prosazující práva žen a zajištění svobodné volby, například u otázky interrupce.

2 Kontrakultura

Anglickému counterculture je v překladu do češtiny nejbliže pojem opoziční kultura či vzdorokultura. Podle Datesman aj. (2005) základ kontrakultury tvoří skupina či skupiny lidí se stejným přesvědčením, vyznávající stejné hodnoty a směřující ke stejnému cíli. Pojem vzdor představuje revoltu proti stávajícímu a majoritnímu systému. Co se kulturně-sociálního a politického hnutí v 60. letech 20. století týče, právě studenti a mladší generace se snažili vytvořit nový styl života, svobodu ve vlastní seberealizaci a hlavně pocit sounáležitosti s ostatními. Mír a láska byla dvě významná slova mírumilovné subkultury zvané hippies. (Datesman, Crandall, Kearny, 2005)

Kontrakulturu v USA však netvořili pouze lidé hlásící se k hippies. Cassity (2005) vysvětluje, že zejména s politickými událostmi se vytvářely organizace a skupiny, jejichž radikálnost často zastínila pravou podstatu myšlenky kolektivního hnutí, jehož protesty se někdy zvrhly do agresivního boje. Hlavním cílem hnutí byl tradiční americký hodnotový systém a usedlé normy, včetně segregáčnických a diskriminačních zákonů, s následným prosazováním svobody slova a v neposlední řadě graduující válkou ve Vietnamu.

2.1 HIPPIES

Na neorganizované hnutí hippies bylo od druhé poloviny 60. let často nahlíženo jako na mladé, často dlouhomasé a divně se oblékající uživatele, kteří užívají psychedelické a nebezpečné drogy. Byli přesvědčení o této hrozbě pro společnost a nebezpečí pro budoucnost země a dětí. Co byla ale skutečná hrozba, si drtivá většina usedlých amerických občanů nedokázala uvědomit. To plyne už z jasně dokládajících faktů ve veřejném mínění, které bylo až do roku 1967 pro válečné a schvalující vládní rozhodnutí či dlouholetá diskriminace Afroameričanů a pokrytecké myšlení ohledně migrace, jak uvádí Issitt (2009).

Pravdou je, že na rozdíl od všech ostatních právě hippies zastávali heslo „žij a nech žít“. Poválečná populační exploze přinesla se spoustou změn na celém světě mnoho nově smýšlejících lidí, kteří se stejně tak vyjadřovali skrz hudbu, umění,

literaturu, politiku, ale zejména skrz životní styl. S porovnáním s americkou normou a materialistickými hodnotami, jako vlastnit dům, auto a mít slušnou v práci, která by zastřešila rozrůstající se rodinu, se myšlenka hippies poněkud odlišovala, uvádí Lang (2011).

Lidově řečeno hipíci, nebo také děti květin, zastávaly sociální rovnost a občanská práva všech lidí. Jak uvádí Cassity (2005), účastnily se demonstrací a aktivně vystupovaly proti všem druhům násilí, zejména proti probíhající válce ve Vietnamu. Výstředním oblékáním, životním stylem, pospolitostí, sdílením, láskou a především mírem se snažili evokovat absurditu konzervatismu a materialismu, ve kterém vyrůstaly. Protijaderný znak se tak stal světoznámým symbolem míru a odporu války. Šedesátá léta se s kontrakulturou i podobnými problémy setkávala po celém světě, proto se jednotlivé struktury kontrakultur začaly globalizovat a mísit, jak na úrovni národní, tak i celosvětové.

„Život je o tom být šťastný, ne o tom, co si ostatní myslí, že bys měl být.“ Hippies

Celkově hnutí hippies v sobě neslo mnoho lidské tvorby, počínaje kresbou, literaturou, hudbou atd. Mimo umění si alternativní zastoupení našla i různé druhy stravování, např. vegetariánství. Podle Issitta (2009) bylo dalším charakteristickým rysem cestování, které neznamenal striktně vydat se na výlet autem či letadlem, ale podrobit se individuální zkoušce a přimět svou mysl otevřít se různými směry za pomoci THC, LSD a dalších psychedelických drog. Na vysvětlení celého příběhu ohledně zakázaných látek a posouzení označení nebezpečné drogy se napsala spousta knih a článků. To ukazuje na vládní integraci v testování s následným zakázáním z důvodu možných nebezpečných a zneužitelných účinků, například zmanipulování mysli. O možném zdravotním nebezpečí a riziku po aplikaci těchto látek není rozpor, nicméně o dalším klasickém zásahu vládních autorit a nezbytné potřebě kontrolovat a regulovat společnost taktéž ne. Cassity (2005) uvádí, že po spirituální stránce se hippies klonilo k východnímu náboženství, nejvíce k buddhismu. Stěžejní kámen květinových dětí leží u filozofie tzv. Beat generace, ze které myšlenka hnutí hippies vychází.

2.2 BEAT GENERACE

Jedná se o poválečné seskupení spisovatelů, které ovlivnilo mnoho mladých lidí a další umělecko-literární směry. Podle Collinse (2013) se v průběhu čtyřicátých a padesátých let ve Spojených státech poprvé vyskytuje literární uskupení reflektující frustraci mládeže z konformního způsobu života americké společnosti. Seznámením Burroughse, Kerouaka a Ginsberga se zformovalo sociálně-kulturní hnutí, které ať už skrz prózu, básně či blažený životní styl odráželo beatnickou ideologii.

Collins (2013) uvádí, že se charakterizovali zejména upřímnou a nekonvenční formou v popisu své identity, jejich texty často vycházely z osobních zkušeností a reálných událostí, s výjimkou změny jmen. Hlavním motivem je proměna člověka a jeho spojení s danou kulturou a společností, ve které se nachází. Díla spisovatelů tzv. beatnické generace v sobě nesla radikální změnu v literární tvorbě a odpoutání se od stávajících zvyklostí a norem. Proto v některých očích mohlo a může být beatnické hnutí viděno jako nemravné a vulgární, propagující alkohol, drogy nebo homosexualitu.

O morální zodpovědnosti mluvil na přelomu 16. století například anglický filozof Francis Bacon zdůrazňující lidskou tvrdohlavost v poznání a v impotenci v přirozené lidské zvědavosti.

„Člověk totiž věří tomu, co chce považovat za pravdivé. Protože nemá dost trpělivosti k objevování, zavrhuje věci nesnadné, dále věci střízlivé, jež jdou do větší hloubky, neboť je pověřčivý. Zamítá rovněž světlo zkušenosti, protože je pyšný a nadutý, aby se nezdálo, že v mysli prodlévá u věcí nepotřebných a pomíjejících, dále odmítá věci paradoxní, poněvadž podléhá běžnému mínění.“
Francis Bacon 2)

At' už například z díla J. Kerouaca, *Dharma Bums* (2006) či zmiňovaného Collinse (2013), beatnici čerpali spirituální inspiraci z východních náboženství, konkrétně ze zen-buddhismu. Spolu s jazzovou hudbou se na jejich živých interpretacích a předčítání děl utvářel umělecký kruh spisovatelů zastávající podobné myšlenky, literární styl a lidské hodnoty. Podle Collinse (2013) samotné slovo „beat“ má více interpretací. V kontextu jazzu představuje úder v rytmice a dále jakýsi kontra pól mezi hlukem a odezněním, tedy mezi životní blažeností a vzápětí utišující

vyčerpaností. Jazz se stal pro mnohé spisovatele beatnického hnutí cennou inspirací k tvorbě a uvolnění.

Collins (2013) uvádí, že mezi další uznávané autory řadící se do této skupiny patří bezesporu americký spisovatel Ken Kesey. I když jeho literární produkce a seznámení se zakladateli hnutí přišlo v počátcích 60. let, o jeho příspěvku k formování a přínosu pro další generace není pochyb. Jako student se dobrovolně účastnil CIA testů zkoumající účinky halucinogenů. Poté prohlásil, že nejlepší drogy byly vyrobeny vládou a konkrétně později prohlášená droga LSD se pro něj stala klíčem k bráně otevírající vlastní identitu a sebeuvědomění. Látka LSD se v USA oficiálně stala ilegální drogou v roce 1966.

2.3 ORGANIZACE A SKUPINY

Nepostradatelnou složkou hnutí a samotné kontrakultury tvořili aktivisté z organizací, stran a skupin, které vznikaly z různých důvodů a zastávaly jiné myšlenky. V jednom bodě se ale shodli všichni, tedy o ukončení války ve Vietnamu. Cassity (2005) uvádí následující:

- **SANE** – Committee for Sane Nuclear Policy

Organizace SANE zformovaná v roce 1957, se snažila dostat do podvědomí amerických občanů informace o hrozbě nukleárních zbraní. Členové organizace také varovali před nespravedlivou politikou a později se stali jedni z hlavních vůdců protiválečného hnutí. Jejím zakladatelem byl Dr. Albert Schweitzer.

- **CNVA** – Committee for Nonviolent Direct Action

Také v roce 1957 byla založena další skupina s odporem k testování nukleárních zbraní a snahou zabránit tomuto zbrojení. CNVA, jednu z prvních protiválečných organizací, založil Lawrence Scott. Mnozí členové byli při protestních akcích zatýkáni a vyslýcháni.

- **WSP – Women Strike for Peace**
Koncem padesátých let bylo zformováno ženské hnutí prosazující zákaz testování nukleárních bomb. Ženy zorganizovaly početné pochody a demonstrace za zrušení odvodů nových vojáků do armády.
- **SDS – Students for a Democratic Society**
Protiválečné hnutí tvořilo i značné studentské zastoupení, které tak vytvořilo společně s FSM, tzv. novou levici. Mladá generace lidí, která se zabývala sociální nerovností a občanskými právy. Členové působili a šířili myšlenky míru a spravedlnosti. Také se snažili eliminovat diskriminaci a prosazovali lepší životní a pracovní podmínky.
- **FSM – Free Speech Movement**
V organizaci působila celá řada studentů, kteří skrz projevy a například studentské noviny *Daily Californian* na univerzitě v Berkeley šířila rychle spolehlivé informace. Média se snažila toto hnutí zradikalizovat a očernit ho v očích veřejnosti. Jejich vůdce Maria Savia a další členové prosazovali a zastávali mimo jiné i občanská práva Afroameričanů.
- **WRL – War Resisters League**
Organizace zformována po první světové válce za účelem vytvoření opozice pro vznik válečných konfliktů.
- **Yippies – Youth International Party**
Mezinárodní strana mládeže představující velmi početnou složku protiválečného hnutí. Byla založena v roce 1967 a hlavními vůdci se stali Abbie Hoffman, Jerry Rubin a Paul Krassner. Pořádali pochody, koncerty a hromadné shromáždění, kam se sjížděli lidé podpořit nesmyslnost války a odvodů, svobodu slova a také ukázat soudružnost a nesouhlas s vládními nařízeními. Tato strana byla silně levicová, často používala radikálnější způsoby zviditelnění, viz protest v Chicagu v roce 1968.

- **VVAW** – Vietnam Veterans Against the War
Organizace stvořena z veteránů, jejichž členové odmítli účastnit se války ve Vietnamu. Hlásají mír, spravedlnost a práva amerických vojáků.
- **MOBE** – National Mobilization Committee to End the War in Vietnam
Koalice protiválečných organizací, která se podílela na přípravě protiválečných protestů a pochodů, jako například v roce 1967 v pochodu na Pentagon.
- **NOW** – National Organization for Women
Národní organizace žen poprvé zformována v roce 1966 v USA. Americké feministky bojující za rovnost a podíl na vytváření americké společnosti na stejné úrovni jako muži.
- **Black Panthers** – Black Panther Party
Její členové si říkali Černí panteři a strana vznikla jako obrana před rasismem a fyzickými útoky. Tato organizace byla radikálně levicová se sklonem k socialismu, komunismu či tzv. černému nacionalismu. Dále představovali početnou opozici proti válce ve Vietnamu a celkově americkému systému. Stranu založili Huey P. Newton a Bobby Seale v roce 1966. Význam vzniku strany byl i reakcí na chudobu v černošských komunitách. Členové se snažili o zlepšení zdravotní péče, vzdělávání a bezpečí. Organizace také disponovala arzenálem zbraní. Mnozí aktivisté byli zabiti při ozbrojených přestřelkách s policií. Strana se tak stala středem vyšetřování bezpečnostních složek, včetně FBI a policie. Rozpory ve straně, často vymyšlenými obviněními, zatýkáním a zabíjením se strana definitivně rozpadla v polovině 70. let.

2.4 DEMONSTRACE A POCHODY

Demonstrace a pochody sloužily jako ukázka a inspirace. Utvrzovaly čím dál víc lidí o pospolitosti a kolektivním vědomí, které v hnutí gradovalo s přibývajícímí lety a událostmi v průběhu 60. let. Chronologicky byly podle DeBenedettiho (1990) sestaveny nejvýznamnější akce týkající se ukončení války ve Vietnamu.

- **1964** – Počáteční skupiny proti odvodům začaly veřejně odmítat zákon a odmítly bojovat proti lidem z Vietnamu. Po celou dekádu bylo spáleno dohromady 100 tisíc povolávajících rozkazů. Tento způsob byl jedním z protestů k vyjádření nesouhlasu s vládou. Načež 27 tisíc z nich bylo obžalováno, 9 tisíc usvědčeno a víc jak 3 tisíce poslány do vězení.
- **1967** – Masivní demonstrace proběhla 15. května v New Yorku a San Francisku jako reakce na zvyšování počtu odvodů do armády Spojených států.
- **1967** – Stop the Draft Week
Shromáždění aktivistů s nenásilnou myšlenkou, kteří se po dobu pěti dnů potýkali s ozbrojenými bezpečnostními silami v Oaklandu. Demonstranti byli vyhnáni policisty. 15. října se zde účastnilo 10 tisíc demonstrantů. Lidé pořádali pochody po celých Spojených státech.
- **1967** – Pentagon, Washington, D. C.
Část týdnu protestů po území USA vrcholí 21. října jako organizovaný pochod na Pentagon. Více jak 100 tisíc aktivistů se zapojilo do protestní akce. Nejdříve se pronesly proslovy a poté za podpory hudby se lidé shromáždili před vojáky chránící budovu Pentagonu. Tento protest mohl hrát velký vliv v ukončení Johnsonově administrativě.
- **1968** – Democratic National Convention, Chicago
Tisíce aktivistů hlavně z organizací Yippies, WSP a SDS se sjelo do Chicaga. Ve dnech mezi 26. a 29. srpnem bylo v plánu zvolení demokratického kandidáta do finální fáze prezidentských voleb. Demonstrace se zapsala do historie hlavně kvůli masivnímu shromáždění a zároveň radikálnímu odporu policie a národní gardy,

jež k nastolení pořádku použily slzný plyn, obušky a buldozery. Celkově rok 1968 s sebou přinesl mnohé převratné události po celém světě, například invaze vojsk Varšavské smlouvy do Československa. Incidentu v Chicagu předcházelo zabití M. L. Kinga Jr. a kandidáta na prezidenta R. F. Kennedyho. Zároveň gradující válka ve Vietnamu stále zvyšovala pozornost americké společnosti. Yippies chtěli co nejvíc zviditelnit svůj odpor. Starosta města Chicaga Daley aktivistům povolil pouze Grant Park, který se stal centrem shromáždění a byl kompletně zaplněn. Mezi proslovy vůdců se představilo několik muzikantů a prostor byl vytvořen i pro dílny a tvůrčí umění. Yippies dorazili do Chicaga už 23. srpna a vytvořili si dokonce svého kandidáta na prezidenta zvaného „Pigausu the Pig“. Tento vepř vážil 66 kilogramů a měl reflektovat obraz americké politiky. Otevřeně se mluvilo o zkorumpované vládě, potřebě naléhavé změny a novému přístupu k lidským hodnotám. Aktivistům nebylo dovoleno přespat v parku, proto byli před každým večerem rozehnáni policií za použití násilí. Do Chicaga přijelo podpořit protiválečné cítění více jak 10 000 protestujících, kteří čelili přibližně 22 tisícům policistům a národní gardě. Po vyhocení situace nastal chaos a násilí z obou stran, zatímco byly davy protestujících rozháněny do ulic Chicaga. Po krvavých jatkách bylo 600 protestujících zatčeno a stovky zraněny. Brutalitu bezpečnostní složky starosta Chicaga obhájil tvrzením o zachování pořádku a bezpečnosti obyvatel, přitom právě díky jeho rozhodnutí, vyhnat protestanty silou, přidal ještě víc dřeva do ohně. V prezidentském duelu tak republikánský kandidát Nixon mohl využít brutální záběry z ulic Chicaga ve prospěch své nakonec úspěšné kampaně. V očích aktivistů byla akce neúspěšná. Místo protiválečného kandidáta E. McCarthyho byl zvolen tehdejší viceprezident Hubert Humphrey, aby poté mohl ustoupit před Nixonem ve finální volbě.

- **1969 – Moratorium Day**

15. října byly zorganizovány protesty proti válce ve Vietnamu v národním a širokospektrálním měřítku. David Hawk a Sam Brown za pomoci všech protiválečných organizací a stran podnítily lidi po celých

Spojených státech k prostému vyjádření nesouhlasu. Přibližně 2 miliony protestujících se zapojily v této národní události.

- **1969** – Moratorium March on Washington

15. listopadu, tedy o týden později, se uskutečnila masivní demonstrace, které se zúčastnilo více jak 500 tisíc lidí protestujících proti válce ve Vietnamu. Skrz hlavní město USA projde přibližně 40 tisíc lidí až k Bílému domu, kde společně zpívají, například skladbu od Johna Lennona *Give Peace a Chance*. Dále zvolávají protiválečná hesla a ukazují transparenty o nedůvěře vlády a prezidenta Nixona. Policie dohlíží, ale tentokrát pouze ojediněle zasahuje do průběhu mírového shromáždění. Pochod se stal největší protiválečnou demonstrací v historii USA.

3 HUDBOU KE ZMĚNĚ

Hudba nás provází po celý život. Vyvíjí se a mění společně s lidským vývojem. Zvuk je důležitým objektem při přijímání, třídění a sbírání informací. Tvoření hudby je tak druh umění vyjadřující zvukovou zprávu zabalenou do směsice nástrojů a hlasů. Ten, kdo vytváří muziku, se stává spojkou mezi abstrakcí fonémů, jeho hudebními schopnostmi a v neposlední řadě talentem. Život je tak trochu o hledání talentu ať už toho vlastního nebo druhých. S talentem velmi souvisí motivace, bez které by se talent nerozvíjel. Podle Fraňka (2005) také závisí na podmínkách a životní zkušenosti, skrz kterou se učíme, tvoříme a vnímáme. Šimanovský (2011) zdůrazňuje, že změny emocí a vnitřního napětí lze pozorovat z neurologického hlediska. Stejně tak se zapojují prožitky v muzikoterapii, kde hudba pomáhá k uvolnění, dále dokáže korigovat emoce a třeba i nastavit nejlepší podmínky pro vyřešení duševních problémů a vnitřních konfliktů.

„V hudebním vývoji osobnosti lze vystopovat kritické periody, období, v nichž jedinec přijímá se zvýšenou citlivostí specifické podněty zvenčí.“ (Drábek, s. 55)

Jak uvádí Drábek (2004), vůbec nejkritičtější období je puberta, kdy se odehrává nejvíce změn, přicházejí také jiné postoje a názory. Děti v předškolním a školním věku si hrou na nástroj trénují hudební paměť a upevňují emocionální prožívání hudby. Jednotlivé tóny a zvukové stopy vnímáme různě. To proto, že myšlení a chování se odvíjí od našich zkušeností, které mohou být podobné. Stejným principem k sobě hudba přitahuje lidi s podobným hudebním vkusem. Není to jen líbivost a zaujetí písňe nebo přitažlivost interpreta, co vytváří specifický druh jazyka. Určitá hudba poskytuje komunikaci vyjadřující emoce, pocity a zprávu všem, kteří ji chtějí a mají schopnost vnímat. Typický příklad národního cítění jsou státní hymny. Franěk (2005) vysvětluje použití hudby v reklamě, což je založeno na klasickém podmiňování. Nabízené zboží je zákazníkovi podáno s hudební kulisou, která svojí líbivostí zůstane v paměti. Při nakupování se člověk často nevědomě rozhodne pro výrobek, který zná a má ho spojený s příjemnou a známou hudbou, kterou už v daný moment slyšet nemusí. Podle Drábka (2004) se hudební psychologie zabývá také emocemi a konkrétními prožitky při poslechu. Vláda ať už východních či západních států se snažila o cenzuru

uměleckých směrů, včetně toho hudebního. Jsme hudbou ovlivňováni a jen zlomek procesů si uvědomujeme.

3.1 ZROD HUDEBÍHO ŽÁNROU ROCK

Podíváme se na zrod rocku, jednotlivé interprety, hudební skupiny a jejich ať už chtěnou, nebo nechtěnou interakci k událostem v druhé polovině 60. let v USA. Prozkoumáme jejich texty a celkový herní a kulturně sociální projev.

Rock je hudební žánr, který se objevuje počátkem 60. let 20. století. Ve Spojených státech i ve Velké Británii se tomuto žánru dostalo velké pozornosti. Podle Kuhna (2011) kořeny rocku sahají do žánrů, které se formovaly od počátku 20. století ve formě jazzu, dále v kombinaci tzv. rythm&blues, country&westernu a v neposlední řadě s nastupujícím rokenrolem. I folková scéna nabídla několik interpretů, kteří následně inspirovali rockové kapely nebo se jimi pak sami stali. Žánry se prolínaly a společně v budoucnu utvářely nové žánry. Je to například alternativní rock, psychedelický rock, surf rock, folk rock, hard rock, garage rock či metal. Hudební žánr rock má tedy své základy ve Spojených státech i ve Velké Británii. Průběh tvorby těchto žánrů se na každém kontinentu poněkud odlišoval, ale vzájemně se prolínal, ovlivňoval a inspiroval.

Kuhn (2011) uvádí, že mezi základní nástroje patří elektrická kytara, basová kytara a bubny. Zabarvení, melodie zpěvu a instrumentů a různě namíchaná skupina muzikantů mohla jednoduše vytvořit zvukovou zprávu, kterou lidé mohli slyšet v rádiích, na vinylové desce, živě v kavárnách, klubech, velkých halách či na otevřených festivalech.

Heatley (1999) uvádí, že v 50. letech se rock teprve schovává pod kabáty jiných žánrů, ale už v roce 1955 na sebe poutá pozornost nemálo muzikantů hrajících a zpívajících houpavé a rytmizující melodie. Mezi velmi známou průkopnickou dvojicí muzikantů hrající blues patřil kytarista Brownie McGhee a slavný muzikant s harmonikou Sonny Terry už v roce 1939. Hlavním zprostředkovatelem hudby bylo rádio, které začalo zjišťovat, že zejména mládež přeladuje na černošské stanice.

Podle Kuhna (2011) je rokenrol synonymem pro sexuální akt. *My Man Rocks Me* byla píseň a zároveň důkaz, že rokenrol v podání afroamerického hudebníka Trixieho Smitha přímo rozvlíní tělo do houpavých pohybů.

Zajímavou roli hrál Bill Haley na cestě ke vzniku rocku. I on, stejně jako další mnozí muzikanti, měl na kontě pár převzatých a předělaných černošských písní, ale v polovině 50. let ho napadla ona elektrizující myšlenka. Heatley (1999) uvádí, že zrovna končící éra jump hudby, což byl styl rychlejšího jazzu, se s pomocí Haleyho nápadu s přidáním elektrické kytary a saxofonu zrodil slavný hit s názvem *Rock Around The Clock*. Bill Haley se s pomocí dalších muzikantů, náhle dostal mezi TOP 20 nejlepších písní. Proslula píseň *Dim, Dim The Lights* a *Birth Of The Boogie*. Podle Kuhna (2011) se k dalším výrazným představitelům rokenrolu řadí také Little Richard či uskupení Everly Brothers. Hudební charakteristika tohoto žánru představuje podle Kuhna (2011) snahu o nekomerčnost a rebelantství ve znění jednoduché a výrazné melodiky.

Roberts (2012) uvádí, že Elvis Presley spojil vícero žánrů, ze kterých vznikl rokenrol. Jeho hvězdnou dráhu zpomalil odvod do armády, ale i po jeho návratu se vrátil na pomyslný trůn. Stal se světovým idolem, nahrál deset alb a i přes smutnou poslední fázi jeho života a drogovou historii, jeho odkaz a vliv zůstává po další generace. Podle Clifforda (1996) byl Chuck Berry jeden z nevlivnějších kytaristů a písničkářů v celé rockové oblasti. Jeho tzv. kachní chůze a specifický styl hraní na kytaru se stal inspirací pro mnohé muzikanty. Heatley (1999) zmiňuje, že dalším rokenrolovým talentem se stal Buddy Holly, který i přes svou zkrácenou životní a hudební kariéru způsobenou leteckou havárií nahrál několik dodnes hrajících hitů, například *That'll Be The Day* nebo *It Doesn't Matter Anymore*. Ačkoli umřel ve 22 letech, dokázal ovlivnit například Rolling Stones, Grateful Dead či Beatles. Podle Heatleyho (1999) nesou korunu bluesu dva černoští hudebníci. Byl to John Lee Hooker a král bluesu B. B. King. Ti mají sice odlišné kariéry, ale co se týče přenesení bluesu do kytarových zvuků a písní, šířili kvalitu, skromnost a inspiraci.

Počátkem 60. let vládla folková scéna po celých Spojených státech, kterou postupně střídaly nejrůznější žánry rocku. Kuhn (2011) popisuje, jak pro formování

rocku a také pro inspiraci americké scény výrazně přispěla tzv. Britská invaze, včele Beatles, Rolling Stones, Who, Yarbirds či Kinks. Jelikož se i americké skupiny a interpreti prosazovali v průběhu 60. let ve Velké Británii, docházelo k míšení muzikantů různých žánrů. Zmiňované skupiny stály dříve či později v popředí oblíbenosti v americké kontrakultuře. A i když se nezapojovaly do politické a sociální revolty, reprezentovaly změnu, která byla slyšet a cítit. Tento fakt si samozřejmě americká vláda uvědomovala, a proto se snažila o kontrolu této hudebně migrační vlny skrz některé zákazy vstupu na americkou půdu.

3.2 SKUPINY A INTERPRETI

3.2.1 INTERPRETI S POLITICKÝM ÚMYSLEM

V jejich projevech a textech se odráží politická scéna a tehdejší problémy zmíněné v první kapitole. Někteří z nich se účastnili organizovaných pochodů a demonstrací, ve kterých hráli důležitou roli soudružnosti, s vyjádřením podobných názorů kontrakultury.

➤ Fugs

Jedna z radikálních amerických skupin, která stála v čele protiválečného hnutí a účastnila se demonstrací kontrakultury. Jejich syrové texty o americké politice, zabíjení nevinných lidí a odpírání svobody způsobily přilákání pozornosti FBI a CIA. Byli několikrát zatčeni a vydírání. Jsou spojováni s užíváním marihuany a LSD, jak uvádí Roberts (2012).

Kill, kill, kill for peace

Kill, kill, kill for peace

Near or middle or very far east

Far or near or very middle east

Kill, kill, kill for peace

Kill, kill, kill for peace

If you don't like the people

Or the way that they talk

If you don't like their manners

Or they way that they walk

Kill, kill, kill for peace

Kill, kill, kill for peace 3)

➤ **MC5 (Detroit)**

Další extrémistickou americkou hudební skupinou byla Motor City 5, zkráceně MC5. Podle Robertse (2012) volali po revoluci a změně, kterou se snažili ukázat skrz jejich provokativní vystoupení, zvolávání revolučních hesel a zpívání protiválečných textů. Hráli na zmiňovaném masovém shromáždění v Chicagu v roce 1968.

➤ **Phil Ochs**

Podle Clifforda (1996) byl Ochs americký písničkář s upřímnými texty, kde v satirických písních vyjadřoval názory o politice a jejím vlivu na společnost. Texty se týkaly odporu války ve Vietnamu, občanských právech, cenzury novinářů a muzikantů. I přes jeho popularitu v kontrakultuře spáchal v roce 1976 sebevraždu. Hrál také společně s MC5 na demonstraci v Chicagu v roce 1968.

➤ **Frank Zappa**

Podle Robertse (2012) se na rozdíl od ostatních zmíněných tento výjimečný hudební skladatel, muzikant a producent odvracel od kontrakultury a stejně tak od amerického establishmentu. V jeho textech a písních jsou vyjádřeny myšlenky o stavu společnosti, které zabaloval do dlouhých a výbušných kytarových sol. Byl výhradně proti drogám a zastával tak pozici v americkém undergroundu. Stavil se proti válce, vládě, materialismu, ale i mladé opoziční kultuře.

*But you can't look away
I make you think I'm delicious
With the stuff that I say
I'm the best you can get
Have you guessed me yet?
I'm the slime oozin' out
From your TV set*

*You will obey me while I lead you
And eat the garbage that I feed you
Until the day that we don't need you
Don't go for help . . . no one will heed you
Your mind is totally controlled
It has been stuffed into my mold
And you will do as you are told
Until the rights to you are sold 5)*

➤ **Country Joe McDonald and the Fish**

V roce 1966 podepsali všichni smlouvu s nahrávací společností. Následně nahráli alba, která byla uznávána za politické postoje, společenskou satiru a vyjadřovala náklonnost ke kontrakultuře. Kapela se nakonec rozpadla začátkem 70. let, stejně tak jako se postupně z vrcholu 60. let upadá celá opoziční kultura do historie.

*And it's one, two, three,
What are we fighting for?
Don't ask me, I don't give a damn,
Next stop is Vietnam;
And it's five, six, seven,
Open up the pearly gates,
Well there ain't no time to wonder why,
Whoopee! we're all gonna die 4)*

➤ **Bob Dylan**

Americký básník, spisovatel a kytarista dokázal za doprovodu foukací harmoniky sám odehrát a odzpívat vystoupení, které vneslo nový obsah, smysl a výmluvnost textů. Podle Heatleyho (1999) se jeho texty dotýkaly milostných vztahů, problémů současné společnosti, generační propasti

a občanských práv. Politicky trefné byly skladby *Masters Of War* a *Talking World War III*. Poetické a milostné písně se staly například *A Hard Rain's Gonna Fall* a *Girl From The North*. Jeho populárními skladbami *Blowing In The Wind*, *Mr. Tambourine Man* či *Like A Rolling Stone* se inspirovalo hned několik hrajících skupin. Zajímavá je jeho přeměna z dob folkového akustického sólisty zpívající protestní písně do období, kdy začal hrát na elektrickou kytaru a zaměřil se spíše na romantické texty. Zbořil jednu z hudebních bariér a stal se vlivným nosičem zpráv v písních, zejména díky jeho hudební malebnosti a schopnosti umět předvídat a zaujmout.

*Come you masters of war
You that build all the guns
You that build the death planes
You that build all the bombs
You that hide behind walls
You that hide behind desks
I just want you to know
I can see through your masks.*

*You that never done nothin'
But build to destroy
You play with my world
Like it's your little toy
You put a gun in my hand
And you hide from my eyes
And you turn and run farther
When the fast bullets fly .8)*

➤ **John Lennon**

Britský skladatel, zpěvák, kytarista a člen skupiny Beatles, se podle Clifforda (1996) v roce 1968, vydal na sólovou kariéru po boku své druhé manželky Yoko Ono. Pokud jde o 60. léta, proslavil se odděleně od Beatles skladbou *Give Peace A Chance*, kterou zpívali protestanti od pochodu na Washington v roce 1969.

*Let me tell you now
Ev'rybody's talking 'bout
Revolution, evolution, masturbation, flagellation, regulation, integrations
Meditations, United Nations, congratulations*

*All we are saying is give peace a chance
All we are saying is give peace a chance 6)*

➤ **Buffalo Springfield**

Podle Heatleyho (1999) bylo toto americké seskupení inspirováno společenskými událostmi, například brutalitou policistů v průběhu studentských demonstrací. Reflektuje například píseň *For What It's Worth*.

*There's something happening here
What it is ain't exactly clear
There's a man with a gun over there
Telling me I got to beware*

*I think it's time we stop, children, what's that sound
Everybody look what's going down*

*There's battle lines being drawn
Nobody's right if everybody's wrong
Young people speaking their minds
Getting so much resistance from behind*

*It's time we stop, hey, what's that sound
Everybody look what's going down 9)*

3.2.2 INTERPRETI S NEPOLITICKÝM ÚMYSLEM

Jejich textové zaměření nebylo přímo cílené na politickou situaci a její problematiku, nicméně svým hudebním projevem a životním stylem byli pro opoziční kulturu v USA významným spojovacím elementem.

➤ **Jimi Hendrix**

Jedním z kytarových géniů a rockových ikon se stal Jimi Hendrix. Po propuštění z armády roku 1962 se pohyboval po hudební scéně ve společnosti různých kapel po celých Spojených státech. Little Richard a B. B. King byli jeho inspirace po kytarové stránce. Jeho jedinečný a geniální styl hraní na pravorukou kytaru, kterou držel obráceně,

přivádí pravoruké hráče do úžasu. Pro pravorukého Hendrixe byla kytara nástroj, se kterým cítil propojení. Heatley (1999) uvádí, že z jeho hudby, a zejména po kytarové stránce, dokázal vytvořit zvuky evokující v lidech smutné a radostné emoce, strach, euforii a vztek. Křiklavý zpěv a hlasité výkřiky doplňovaly elektrizující sóla a jeho umění pracovat se zvukem kytary. Proslavil se po turné Anglii v roce 1966 s jeho skupinou Jimi Hendrix Experience. Nechal se inspirovat texty Boba Dylena a například píseň *All Along The Watchtower* dostala v Jimově podání zcela jiný nádech. Stejně jako Jim Morrison z kapely Doors či Janis Joplin propadli slávě, tlaku fanoušků a v neposlední řadě drogám. Zemřel na předávkování prášků na spaní v roce 1970 v Londýně. Zanechal po sobě odkaz supernovy, která se rozprášíla do nových dimenzí hudebního světa a inspiruje dodnes tisíce hudebníků.

➤ **Beatles**

Asi nejznámější skupina na světě, která hrála a formovala se v 60. letech. Bylo to fenomenální britské uskupení různých osobností. Clifford (1996) uvádí, že se jejich transformace v průběhu kariéry odvíjela od vývoje společnosti a také událostí. Členové kapely inspirovali a změnili život mnoha lidem. Přinesli nový styl a novou vlnu, ve které se svezli v 60. let v USA. Poslední veřejný koncert Beatles se konal v roce 1969.

➤ **Beach Boys**

Podle Clifforda (1996) byla skupina zosobněním životního stylu, který vznikl v 60. letech v Kalifornii. Popularitu si získali tématikou o surfování a chytavými melodiemi, doprovázené čtyřhlasými zpěvy a směsici žesťových a strunných nástrojů. Představovali pomyslný souboj v popularitě s Beatles. Hudební génius Brian Wilson přispěl svým talentem v produkci a synchronizaci hlasů a tonů, nicméně se v roce 1964 zhroutil kvůli duševním problémům. Kapela i tak pokračovala dále v produkci.

➤ **Doors**

Americká skupina založena roku 1965 představovala na hudební scéně most mezi blues a psychedelickým rockem. Psychedelický rock se postupně začíná utvářet v druhé polovině 60. let a podle Kuhna (2011) se charakterizuje dlouhými instrumentálními improvizacemi s různými kytarovými efekty a světelnou show. Zpravidla byla tato hudba skládána a hrána pod vlivem marihuany, LSD či mezkalinu. Stejně tak byla většinou poslouchána a vnímána. Jeho nejznámější představitelé jsou v 60. letech Jimi Hendrix, skupina Cream, Creedence Clearwater Revival, Jefferson Airplane a Paul Butterfield Blues Band.

V širokém repertoáru úspěšných singlů i alb se válečné a politické stránky dotýkaly nejvíc písně *The Unknown Soldier* a *The End*, které kontrakultura použila k obrazu svému. Na svých vystoupeních přímo šokovali obecenstvo stylem hry a nevídaným divadlem, o které se postaral zmíněný Jim Morrison.

*Make a grave for the unknown soldier
Nestled in your hollow shoulder*

The unknown soldier

*Breakfast where the news is read
Television children fed
Bullet strikes the helmet's head*

*And, it's all over
The war is over
It's all over 7)*

➤ **Jefferson Airplane**

Dalším hudebním experimentem se stalo seskupení hned z šesti hudebníků. Podle Hetaleyho (1999) je skladba *Volunteers* posunula do tehdejší politicky orientované subkultury. Dále se proslavili například písněmi *Somebody To Love*, či *White Rabbit*.

➤ **Janis Joplin**

Clifford (1996) uvádí, že Janis byla jedna z nejlepších bílých zpěvaček blues v 60. letech. Její specifický hlas dokázal vyvolat nejhlubší emoce a pocity. Pronikavý, křiklavý a vysoký hlas se prolínal s hlubokými a něžnými pasážemi. Zpívala o lásce, sbližování a pochopení.

➤ **Turtles**

Americká skupina založena roku 1965. Heatley (1999) zmiňuje, že představovali propojení mezi folkem a rockem. Hráli písně, které jim otextoval autor protestních písní P. F. Sloan. Byly to skladby *Let Me Be* a skladba *You Baby*.

➤ **Rolling Stones**

Velmi proslulá kapela, která má na kontě nespočet nahraných desek a odehraných koncertů. V pozměněné sestavě je skupina stále aktivní a jejich skladby a působení měly vždy velký úspěch a vliv. Nicméně jak zpěvák skupiny Mick Jagger zmínil, kapela nebojovala proti ničemu a nechtěla mít nic společného s politikou, což si v té době mnoho mladých lidí mylně myslelo.

➤ **Byrds**

Podle Kuhna (2011) patří Byrds k průkopníkům amerického folk rocku a country rocku, kdy svým bezprostředním sdělením a přirovnáváním vytvořili několik hitů. Byla to například převzatá píseň od Bob Dylena *Mr. Tambourine Man*, kde podle Clifforda (1996) přidali do písně zvonivý doprovod kytar. Píseň se rázem stala v roce 1965 jedničkou v singlovém žebříčku.

➤ **Who**

Kuhn (2011) uvádí, že představovali zmatek, rockovou klasiku a pulzující hudbu s představením, ve kterém rozbíjeli své nástroje. Narážky na materialismus, společenské hodnoty a generační rozdíly vyjádřili v písních *I Cant Explain* a *My Generation*. Byla to i rozzlobená výpověď, která upozorňovala na frustrace mladých.

People try to put us d-down

(Talkin' 'bout my generation)

Just because we get around

(Talkin' 'bout my generation)

Things they do look awful c-c-cold

(Talkin' 'bout my generation)

I hope I die before I get old

(Talkin' 'bout my generation)

This is my generation

This is my generation, baby 10)

4 WOODSTOCK FESTIVAL

4.1 FENOMÉN

Uplynulo téměř půl století od tohoto velkolepého a fenomenálního festivalu. Ačkoli se v hudbě mnohé změnilo, po kulturní stránce si na první pohled velmi jednoduchá Woodstock myšlenka stále nachází své příznivce. Těžko říci, zda li jsou více zajímavé a důležité konkrétní tři dny míru a hudby, nebo spíše zrození myšlenky a následný průběh spontánních příprav organizátorů, uzavřených smluv a dobrovolnické práce. Jako zdroj informací byla použita autobiografická kniha (Woodstock: příběh zrodu legendárního festivalu míru a hudby, 2011) přímo od jednoho z nejdůležitějších organizátorů Woodstock festivalu, Michaela Langa, kde za pomoci příspěvků a komentářů lidí podílejících se na realizaci a také návštěvníků festivalu vykresluje skutečný příběh od začátku svého života až po odeznění Woodstocku. Doplňující informace a vizuální představa byla získána po zhlédnutí tří a půl hodinového dokumentu, (Woodstock: 3 days of Peace&Music, 1970), který svou atmosférou prolínal to, co bylo popisováno v knize. Nutno podotknout, že Michael Lang nedostal nic z tučné odměny za úspěšný dokument, který následně získal Oscara. Na základě těchto zdrojů, s přispěním mého pohledu, nastíním a přiblížím Woodstock festival od samého začátku.

Pouhý fakt, že se na jedno místo sjelo téměř půl milionu lidí, dokazuje jeho výjimečnost. Jak organizátoři, tak samotní návštěvníci, byli většinou studenti a mladší generace, umělci, hudebníci, řemeslníci a dobrovolnické organizace s touhou vyjádřit své zapojení na velkém shromáždění podobně smýšlejících lidí. Lidé nerozlišující barvu pleti, věk či pohlaví a respektující náboženské vyznání druhých a osobní svobody. Majetek či peníze v této sféře nehrály žádnou roli. Dnes se právě tyto hodnoty považují v některých zemích za normální, jenže 60. léta jsou obrazem velkých zvrátů, změn a pohledů na společnost jako takovou, kdy se Woodstock festival nepochybně stává jednou z nich. Neustálým porovnáváním se sami sebe přivádíme do osobního konfliktu, který pak přenášíme na ostatní. Ovšem často neuvědoměle se motivujeme pomocí

smyslů, ale zejména díky sociální interakci se dokážeme učit, sdílet a navzájem si pomáhat. A právě přesně tak vznikl Woodstock festival v roce 1969.

4.2 ZROD

Tvůrcem myšlenky Woodstock byl bezesporu Michael Lang, který vyrůstal koncem 40. a počátkem 50. let v rodině ze střední vrstvy. Ve 12 letech začíná hrát na bicí a postupně se nechává ovlivňovat přicházejícím rokenrolem. Zástupci tohoto žánru byli velcí muzikanti jako Elvis Presley, Chuck Berry, Little Richard nebo Bill Haley. Ve 14 letech zkusil marihuanu, která v té době byla spojována s jazzovými muzikanty a beatniky. Sám nebo s kamarády si pouštěl nejrůznější jazzové skladby v opojení s jointem v průběhu poklidné noci. Jako argument pro rodiče, kdy ještě marihuana nebyla v centru zájmu veřejnosti, ukázal encyklopedii dokazující, že tato rostlina není návyková. Když poté dodal, že mu marihuana pomáhá vidět věci v novém světle, situace se uklidnila. Navíc úřady tehdy ještě zločinnost sváděly na komiksy a rokenrol. V 16 letech poprvé vyzkoušel LSD, jež mu v mírných dávkách postupně otevíralo bránu mezi vědomím a podvědomím. Také ho přimělo k novému způsobu uvažování, který ho nasměroval k přečtení H. Hesseho, Chalíla Džibrána či A. Huxleyho. Rád chodíval do kaváren a klubů, kde hrály živé kapely různých žánrů. Válce ve Vietnamu se ještě tehdy v nekritickém stavu v roce 1962 vyhnul tvrzením o neschopnosti zabít, a že z morálních důvodů nemá v armádě co pohledávat.

Na vysoké škole si uvědomil nezáměr o obor, který studoval. Rozhodl se otevřít si krámkem v Coconut Grove, což je součást města Miami. Za chvíli se z krámkem stalo místo undergroundového hnutí, kde se scházeli pozdější spoluúčastníci festivalu Woodstock, jako například Abbie Hoffman. Začal se tak seznamovat s muzikanty, produkčními a v neposlední řadě s organizátory festivalů. Bod zlomu představoval třídní hudební projekt zvaný Miamo Pop festival, kam přijeli zahrát umělci jako Frank Zappa, Jimi Hendrix, Chuck Berry či John Lee Hooker. Na Miami Pop festivalu potkal Michael Lang zkušeného zvukaře Stana Goldsteina, který měl následně na starosti ozvučení Woodstock festivalu.

4.3 MÍSTO A ORGANIZACE

Woodstock byla malebná vesnice v obklopení hor a zeleně. Místo bylo plné řemeslníků, umělců, muzikantů a lidí, co nechtějí žít v rušných městech. Po večerech se v centru a v okolí pořádala různá vystoupení a živé koncerty pod širým nebem. Ve formaci Michaelovo myšlenky o něčem větším ho inspiroval právě Woodstock a lidi v něm. Stal se producentem jedné kapely, která Michaela dovedla k jednomu ze čtyř organizátorů už téměř propukávajícího festivalu. Artie Kornfield, který zastupoval společnost ve vyhledávání talentů, si s Michalem ihned padli do oka a následně na jednom z tradičních balkonových večerů doprovázeným cigaretou z marihuany byla idea o realizaci něčeho velkolepého na světě. Artieho nadšení se stalo motorem v nápadech, což přinutilo dva mladíky ochotně investovat do rizikových podniků. Jako finančně riziková investice se následně ukázala i realizace Woodstock festivalu. Joel Roseman a John Roberts, dva úspěšní obchodníci se zděděným vysokým kontem, se rázem ocitli v plánech uskutečnit Michaelův sen.

Projekt se nazval Vodnářská přehlídka aneb Woodstocký festival hudby a umění. Vodnář značil období velké harmonie, pochopení a víry, zatímco Woodstock představoval přírodní prostředí, ve kterém se bude vytvářet hudba, sochařství, malířství, tanec, různá relaxační cvičení, edukace, pomoc v rizikových situacích a hlavně zdroj inspirace. Tři dny míru a hudby znamenaly odpoutání se co nejvíc od politických záležitostí, které by mohly vést k výtržnostem a násilí. Podobné případy byly výstrahou a ponaučením pro Woodstock festival. Zrealizovat něco tak mamutího vyžaduje schopné organizátory, dále je nutné zaměstnat desítky soběstačných zaměstnanců a v neposlední řadě vypořádat se s narůstajícím odporem. Ten tvořili nenávistní obyvatelé Wallkillu, v němž se původně měl Woodstock odehrát. To vyústilo i v odmítnutí žádosti o stavebním povolení. I přes velmi zkreslené argumenty a námitky místních se soud rozhodl zamítnout žádost o povolení.

Vše bylo připravené, zaplacené, pronajatá aparatura, domluvené smlouvy s kapelami a v prodeji byly vstupenky, které si už zakoupilo 40 tisíc lidí. Jediným problémem bylo místo, kde by se mohl festival uskutečnit. Max Yasgurovy pozemky poskytovaly vysněnou představu o ideálním místě. Dohromady 600 akrů si společnost

Woodstock Ventures pronajala pro účely festivalu. Započalo tedy stěhování do Bethelu, kde bylo potřeba vybudovat velké podium, stánky, oplocení, kanalizaci, vodní studny, stanové městečko, osvětlení a přistávací plochu. Dále bylo nutné zajistit bezpečnost, kterou se nakonec stali na černo zaplacení policisté. Ti měli za úkol zprvu chránit a pomáhat zmateným lidem a taktéž byli poučeni o benevolenci drog a zvláštního chování. Nazývali se Mírové pořádkové síly. Hugh Romney byl šéfem Hog Farm, která zajišťovala a poskytovala bezplatnou kuchyň.

Do plánovaného startu zbývalo pár týdnů a mnoho dílků nebylo zdaleka poskládáno dohromady. Z hlediska zásobování, toalet, otevřeného prostranství pro lidi a místa pro parkování se zdálo být všechno v pořádku pro zhruba dvě stě tisíc návštěvníků. Řešil se jeden problém za druhým, ale i přesto nad Yasgurovými poli panovala klidná atmosféra. V plánu bylo zfilmovat celý festival od příprav, samotných vystoupení až po reakce veřejnosti a účastníků. Tento nápad přispěl k zviditelnění a rozšíření této události.

4.4 ZAHÁJENÍ A PRŮBĚH

Patnáctého srpna odpoledne se oficiálně rozběhl festival míru, hudby a pochopení. V den startu se ale ještě hodně věcí připravuje, například hlavní podium se pořád dodělává, včetně kabeláže a ozvučení. V okolí festivalu se kumulují tisíce aut a vznikají tak dopravní zácpy, které zamezují dopravení zásob, potřebného vybavení, muzikantů a návštěvníků. I přes dopravní krizi si přijíždějící užívali a mnozí se rozhodli pokračovat dál pěšky. Jediným dopravním prostředkem tak od zahájení byly jen vrtulníky.

Richie Havens zahajuje Woodstock festival před více než tři sta tisíci návštěvníky. Jelikož ještě není připravený následující Sweetwater, začíná improvizace, ze které vzniká píseň Freedom. Další návštěvníci se postupně dostávají do komplexu. Natěšení a stejně tak udivení z počtu lidí si sedají před podiem na pole sdílející stejnou myšlenku k vytvoření magické atmosféry a spolu sounáležitosti za doprovodu hudby, umění a lidskosti. S valčími se lidmi se organizátoři v pátek odpoledne rozhodli vyhlásit

volný vstup, který na jednu stranu zmírnil tlak v dopravě a usnadnil cestu mnoha účastníkům, nicméně sami sebe ošidili o početnou sumu ze vstupenek.

Na festivalu si lidé mimo hlavní podium mohli prohlédnout bazar řemesel, dílny, lesní krámky s ovocem, oblečením, marihuanou, LSD a dalšími halucinogenními látkami a různá divadelní představení či další alternativní hudební podia. Dále festival disponoval velkou plochou přírody, ve které se lidé mohli volně pohybovat a třeba si i zaplavat a umýt se v rybníku. O fascinující hudební kulisu se dále postaral například Ravi Shankar, v té době ještě ne tolik známá skupina Santana s písní *Soul Sacrifice*, Incredible String Band, Janis Joplinová s písní *Piece of My Heart* či *To Love Somebody*. Sto tisícové obecenstvo bylo vtaženo do písně *I want to Take You Higher* nebo *You Can Make It If You Try*, kdy se všichni zapojili do zpívání. Ještě než začalo pršet, stihla zvukná skupina The Who dech beroucí vystoupení, na příklad s hitem *See Me, Feel Me*. Sobotní program zakončilo seskupení Jefferson Airplane. Kvůli vydatné bouři se musel přerušit program a vypnout proud. Déšť a burácení jakoby všechny lidi ještě víc spojil dohromady a mnoho účastníků si naopak tuto „nepřízeň“ začalo užívat. Jednou z atrakcí a volných zábav se tak stala přírodní klouzácká dráha plná bahna a vody. Byly to právě podobné maličkosti, které přispívaly k uvolněné atmosféře. Poslední den odstartoval Joe Cocker. Za doprovodu The Grease Band vyslali zprávu pomocí písně *With a Little Help from My Friends*. Následoval Country Joe and The Fish, a poté upoutala diváky rokenrolová průtrž s válečnou tematikou, ve znění *Ten Years After*, v singlu *I'm Goin' Home*. Mezi další skvělé vystupující patřila skupina The Band, Johnny Winter, Crosby, Stills, Nash and Young a uskupení vysokoškolských studentů pod názvem Sha Na Na, kteří tak uvedli kytarového mága Jimiho Hendrixe. Zhruba v devět hodin ráno Jimi se svou kapelou The Experience sklání poklonu a uznání těm, co vydrželi až do konce. Více jak 40 tisíc lidí si mohlo na živo poslechnout jedinečnou hudbu, vyjadřující aktuální rozpačitost emocí, zmatku, boje a nejistotu v budoucnosti za dosavadní vlády, která se následně improvizací dostane k jádru americké hymny a postupně k tvorbě kolektivního vědomí. Pro kontrakulturu byla nezbytná změna a správný směr. Zvědavost a sociální interakce v takovém měřítku, jako se vytvořila ve Woodstocku v roce 1969, neměla do té doby obdoby. Posláním této akce byla výzva k lidem neignorovat skutečné události a slepě nenásledovat pravidla vládních autorit

připomínajících splnění zodpovědnosti a pocit vlastenectví ve zvolené demokracii. Nezkažená přitažlivost lidí závisí hlavně na jejich otevřenosti a životní energii. Woodstock festival je součástí éry vzdoru, který sice i přes téměř půl milionu lidí nenabral na razantní sociopolitické změně, ale utvrdil účastníky o kolektivním vnímání a ukázal, kam by se onen směr mohl ubírat. Nadčasovostí si festival stále vyhledává příznivce po celém světě. Složka kontrakultury, jako je například hnutí hippies, se adaptuje do životního stylu a moderního světa lidí, kteří se ale často ztrácejí v masové produkci a kompletního zrychlování.

5 INTERAKTIVNÍ VÝUKOVÁ HODINA

V praktické části bakalářské práce jsem vypracoval průřezové téma do oblasti multikulturní výchovy na základě teoretické části. Uložím ho na metodický portál RVP, kde bude sloužit jako inspirace pro ostatní učitele a pedagogy. V této kapitole se budu zabývat přípravou a analýzou hodiny, kterou odučím na základní škole. Stejně tak vysvětlím důležitost multikulturní výchovy a metodického portálu RVP.

5.1 PŘÍPRAVA

Pro účely praktické části bakalářské práce jsem vybral Základní školu Jana Amose Komenského v Blatné. Ředitelkou školy je paní Mgr. Krebsová, se kterou jsem si domluvil schůzku. Seznámil jsem ji s tématem a s cílem mého působení na škole. Umožnila mi odučit jednu vyučovací hodinu v 9. B, kde je třídní učitelkou Mgr. Komrsková, která shodou náhod učila zhruba před desíti lety i mě. Mgr. Komrsková vyučuje dějepis a anglický jazyk. Po konzultaci mi dovolila odučit hodinu anglického jazyka místo ní. Jelikož jsem sám chodil 9 let do této základní školy, cítil jsem se příjemně a ve známém prostředí. Bylo zajímavé přijít do mé tehdejší kmenové třídy, kde jsem místo do lavice usednul za katedru.

5.1.1 POPIS ŠKOLY A TŘÍDY

Historie školy sahá do roku 1863, kdy se začalo vyučovat v tzv. Živnostenské a Kupecké škole. Od roku 1904 byla otevřena obecná a měšťanská škola. Válečné období přineslo řadu změn zejména s nástupem říšského protektora. Až na drobné prodlevy způsobené válkou se na škole stále vyučuje. Stále měnící se povinná školní docházka se ustálila až v roce 1995-1996 na devět let. Z toho pět let na prvním a čtyři roky na druhém stupni. Od roku 2001 dostala škola od svého zřizovatele právní subjektivitu. Změnil se způsob financování a zároveň ředitelka školy získala větší autonomii v rozhodování.

Jako většina tříd v této budově je i tato třída přizpůsobena k frontální formě výuky. Ve škole je k dispozici pět dataprojektorů, včetně interaktivních tabulí. Téměř každá třída disponuje vlastním počítačem. Školní budova obsahuje jídelnu, tělocvičnu,

školní klub, školní družinu a různě zaměřené třídy. Přízemí a první patro je určené pro třídy prvního stupně. Ve druhém patře se nachází třídy, do kterých chodí žáci druhého stupně. Tyto třídy jsou různě zaměřené například na výtvarnou výchovu, chemii, přírodopis, informační technologii a v neposlední řadě hudební výchovu, ve které jsem dostal příležitost představit mé téma. Třída zaměřena na hudební výchovu je rozdělena zhruba v jedné třetině malým stupínkem, na kterém je umístěna katedra a tabule. Pod stupínkem jsou rozmístěny dvoumístné lavice ve třech řadách po pěti. Kapacita třídy tedy činí třicet žáků. V zadní části třídy jsou skříňky, do kterých si žáci mohou uložit a zamknout například těžké učebnice, pomůcky či sportovní oděv na tělesnou výchovu. Mezi skříňky a poslední lavicí třída disponuje čtyřmi metry volného prostoru pro jakékoliv využití. Jelikož se jedná o hudební třídu, předpokládám, že zde stále probíhají sbory a pěvecké přípravy na adventní koncert. Všiml jsem si, že na stěnách třídy byly portréty slavných hudebních skladatelů, rozpis služeb a mapa světa. Školní budova má celkově vysoké stropy. Může si tak dovolit širší a větší okna, které zajišťují dostatečnou světelnost a viditelnost. Žáci i učitelé tak zbytečně neupadají do únavy. Novinkou pro mě byly jak nové uzamykací skříňky, tak i nově schválený zákon o používání mobilních telefonů. Žáci musí mít mobilní telefon vypnutý a uklizený v tašce. Myslím si, že toto nařízení přispívá k lepšímu soustředění na učivo, ale i zároveň k normální a přirozené formě sociální interakce.

5.1.2 ŽÁCI DEVÁTÉ TŘÍDY

Byla mi přidělena třída 9. B, kde se nachází 23 žáků. Z toho 15 chlapců a 8 dívek. Jak už jsem zmínil, třídní učitelkou je Mgr. Jana Komrsková, která má už dlouholetou praxi. Žáci devátých tříd mají 4 krát týdně hodinu anglického jazyka. Mohou se účastnit různých vědomostních a sportovních olympiád včetně z anglického jazyka. Mají také možnost zúčastnit se výměnných programů se spřátelenými školami v Evropě. Žáci se také mohou přihlásit na školou organizované výlety do zahraničí včetně Velké Británie.

5.2 OČEKÁVÁNÍ A CÍLE

Hodinu žáci neměli ohlášenou, takže se nemohli jakkoliv připravit. Byl jsem si vědom, že téma, které jsem prezentoval, bylo pro mnohé málo známé, či zcela neznámé. Věřil jsem ale svému instinktu a schopnosti zaujmout. Téma jsem zjednodušil natolik, aby bylo co nejlépe srozumitelné a pochopitelné pro žáky deváté třídy. Jelikož pracuji v nízkoprahovém zařízení pro děti a mládež, setkávám se s přibližně stejnou věkovou kategorií dětí. Víím, co dnešní děti dělají a na co se nejvíc zaměřují. Nejvíc mě však zajímalo, jak budou žáci reagovat na první dvě otevřené otázky, které jsem žákům položil hned po představení sebe. Dále jsem vysvětlil, co vůbec znamená a z čeho se většinou skládá bakalářská práce, tedy z teoretické a praktické části. Otázky zněly: Proč se učíme anglický jazyk, nebo kterýkoliv jiný jazyk a proč se učíme historii, jinak řečeno dějepis. Byl jsem zvědavý, jaké budou reakce a odpovědi. Dále mě zajímala jejich spolupráce, a jestli je budu muset napomínat. Hned po vysvětlení pár slovíček a výrazů, které souvisí s tématem a je nutno je znát, jsem měl připraven krátký kvíz. Ten je postaven na jednoduchém přiřazování jednoho ze čtyř okruhů k daným obrázkům, které se samozřejmě týkají tématu a zajistí tak vizuální představu. V průběhu kvízu jsem do pozadí pouštěl rockovou hudbu z 60. let. Nevěděl jsem, kolik přesně přijde v daný den dětí do výuky, ale měl jsem připravená čtyři témata, která dohromady utváří zjednodušený obraz 60. let v USA. Každé téma má svůj pracovní list, kde je text, tři úkoly a obrázky, které už viděly v krátkém kvízu. Více vysvětlím v další kapitole. Když přišlo na tuto aktivitu, spočítal jsem a rozdělil žáky na čtyři přibližně stejně početné skupiny a každé z nich jsem dal jeden pracovní list. Při této aktivitě jsem byl zvědavý, jestli se žáci vůbec budou snažit a spolupracovat. Nechal jsem žákům chvíli čas a poté jsem obešel jednotlivé skupiny. Zeptal jsem se, jestli je vše srozumitelné a pobídl jsem žáky k případným otázkám. Zajímala mě slovní zásoba žáků a správnost zadaných úkolů, které jsem pro ně připravil. Předpokládal jsem, že některé slovíčka a výrazy žáci nebudou znát, proto jsem požádal paní učitelku o slovníky, které jsem následně rozdál do skupin. Domnívám se, že navozením příjemné atmosféry pomocí písni a celkového pozitivního naladění jsem docílil požadované cíle.

Mým hlavním cílem je seznámit žáky s konkrétní dobou. Šedesátá léta jsou zdrojem inspirace, ponaučení, ale hlavně představují řadu kulturních, sociálních a politických změn, které se dotýkají i dnešních témat a problematiky. Jsem přesvědčen, že rasismus a různé další formy diskriminace se vyskytují po celém světě. Na území České republiky se děti mohou jednoduše dostat do multikulturního konfliktu za pomoci sociálních sítí, nestabilní politiky, úpadku autority našich státníků či slabé a špatné informovanosti dospělých a rodičů. Myslím si, že je nutné mluvit a probírat morální a etnické otázky ve škole a eliminovat tak potencionální nebezpečí v šíření nesnášenlivosti k ostatním lidem. Můj první cíl se tedy zaměřuje na to, proč se vůbec učíme, zatímco druhý cíl by měl vést k procesu učení od ostatních. V této fázi by si žáci měli uvědomovat, jak moc je ve světě angličtina potřebná a začít alespoň přemýšlet o absurditě rasové segregace. Tématem, které se zabývá hudbou, chci docílit povědomí o počátcích rocku a popu. Chci představit žákům hudbu jako zdroj inspirace a zábavy, ale hlavně potřebné empatie, která spojuje lidi po celém světě. Myslím si, že toto téma je natolik obsáhlé, že by si zasluhovalo početnější dávku hodin a z toho důvodu nemohu očekávat naplnění všech mnou předpokládaných cílů. Nicméně jsem zvědavý, jaké budou ohlasy u žáků a paní učitelky Mgr. Komrskové.

5.3 POPIS ODUČENÉ JEDNOTKY

V prvních pěti minutách jsem se představil a vysvětlil žákům 9. B, proč vyučuji hodinu místo jejich paní učitelky. Objasnil jsem pojem bakalářská práce a z čeho se většinou skládá. Žákům jsem sdělil, že na základě této hodiny budu analyzovat přípravu hodiny, průběh jednotlivých aktivit a celkové vyučovací jednotky. Zmínil jsem zachování anonymity všech žáků. Požádal jsem žáky o spolupráci a vzápětí jsem začal s připravenými aktivitami.

5.3.1 AKTIVITA Č. 1

Pro připoutání pozornosti jsem mírně tleskl dlaněmi a začal mluvit anglicky.

So, like I said, my name is Dan. At first, I would like to ask you how are you?

Touto otázkou jsem získal první kontakt s žáky. Po pár pozitivních odpovědích jsem položil první otevřenou otázku, kterou jsem řekl nejdříve dvakrát v angličtině a následně v češtině. Nechal jsem žákům několik sekund na přemýšlení a poté jsem otázku napsal velkými písmeny na tabuli. To samé jsem provedl s druhou otevřenou otázkou.

Otázky zněly:

1. Why do we learn English?
2. Why do we learn History?

Snažil jsem se o samostatné zamýšlení žáků o smyslu chození do školy a procesu učení, konkrétně o smyslu učít se anglický jazyk a dějepis. Z hlediska gramatiky jsem na zmíněných větách demonstroval strukturu přítomného času prostého. Zdůraznil jsem postavení pomocného slovesa být v otázce.

V další aktivitě jsem žákům rozšířil slovní zásobu o čtyři nová slovíčka, které jsem měl připravené v prezentaci.

Byly to slova:

1. Rasism
2. Segregation
3. Multiculture
4. Counterculture

Bylo nutné znát tyto výrazy před následující aktivitou. Před vysvětlením nových pojmů jsem několikrát foneticky správně dané slovo zopakoval. Nejdříve jsem žáky pobídl, aby mi pomohli s překladem do češtiny. Uvedl jsem příklady užití těchto slovíček. U segregace a rasismu jsem využil kontext období 60. let v USA, kde jsem například zdůraznil rozdělení společnosti podle barvy pleti. Vysvětlil jsem pojem rasismus a jeho formy projevu.

Slovíčka *multiculture* a *counterculture* jsem rozdělil na *multi-culture* a *counter-culture*. Česky jsem se zeptal na opak přepony *multi* a opět další příklady užití. Společně jsme přišli na multikino a multivitamin. Výraz *counter* jsem vysvětlil v kontextu zpětného záběru, tzv. kontr, ve vodní turistice, kdy se pádluje proti proudu.

5.3.2 AKTIVITA Č. 2

Na druhou aktivitu jsem připravil kvíz, který jsem vložil do prezentace v aplikaci Microsoft Office PowerPoint. Kvíz obsahoval 1-14 obrázků, které měli žáci za úkol samostatně přiřadit k jednomu ze čtyř následujícím odvětvím.

1. Counterculture and hippies
2. War in Vietnam
3. Music and rock
4. Rasism and segregation

Nejprve jsem žáky vyzval, aby si vzali sešit a nadepsali si tyto čtyři témata. Poté jsem žákům vysvětlil, jak bude kvíz probíhat. Pustil jsem píseň *Here Comes The Sun* od Beatles a ručně jsem přepínal stránky v prezentaci. Na každé stránce byl jeden obrázek, který zapadal do jednoho ze čtyř odvětví. Píseň má zhruba tři minuty. Zbývající dvě minuty jsme provedli společnou kontrolu. Ptal jsem se celé třídy postupně na všechny obrázky. Při hromadné kontrole jsem ukázal znova všechny obrázky v prezentaci, aby si je žáci snáze uchovali v paměti.

5.3.3 AKTIVITA Č. 3

Třetí aktivita byla ze všech nejdůležitější a pro žáky nejnáročnější. Nejprve jsem žáky spočítal. Ve třídě bylo přítomno 6 dívek a 12 chlapců. Rozdělil jsem žáky do čtyř skupin. Dvě skupiny byly po čtyřech a ve dvou zbývajících skupinách bylo žáků pět. Skupiny se rozmístily po třídě a utvořily kruh. Stoupl jsem si na stupínek a znova tleskl, jelikož žáci začali hlučet. Vysvětlil jsem žákům, že mají před sebou pracovní list, v angličtině handout, který obsahuje úkoly týkající se textu na první stránce. Na dalších stránkách jsou obrázky daného tématu, které už mohli spatřit v předešlém kvízu. Témata byla opět čtyři, stejně jako skupin.

1. Counterculture and hippies
2. War in Vietnam
3. Music and rock
4. Racism and segregation

Každá skupina měla před sebou pracovní list s textem obsahující tři úkoly.

1. Doplň vynechaná, žlutě vyznačená místa těmito slovy
2. Vysvětli nebo napiš slovo s podobným významem (Synonymum)
3. Volně přelož do češtiny tyto věty

Pod každé zadání jsem napsal vysvětlivku do závorek.

Ještě před samotnou aktivitou jsem skupinám rozdál slovníky. V průběhu práce skupin na pracovních listech jsem tiše pouštěl různé rockové písně z 60. let. Nechtěl jsem žáky vyrušovat v činnosti, nicméně v průběhu deseti minut jsem třikrát prošel třídou. Jedna skupina si mě přivolala s otázkou na druhý úkol. Žáci nerozuměli pojmu synonymum. Ukázalo se, že pouze jedna skupina ze čtyř měla napsána slova se stejným významem. Ostatní skupiny napsaly pouze překlad slova. To ovšem nebyla chybná odpověď, jelikož v zadání bylo více variant odpovědi. Po deseti minutách této práce s textem ve skupinách jsem žáky vyzval, aby si sedli zpátky do původního zasedacího pořádku. Stoupl jsem si na stupínek a pozval si k sobě skupinu po skupině. Každá skupina mi předala vypracovaný pracovní list a utvořili jsme kruh. Během pěti minut jsem zkontroloval odpovědi v zadaných úkolech. U druhého úkolu jsem se doptal na možná synonyma zadaných slov a navedl jsem je ke správné odpovědi. Pracovní listy jsou k nahlédnutí v přílohách této práce nebo ke stažení na metodickém portálu RVP.

5.4 ANALÝZA ODUČENÉ JEDNOTKY

Z počátečních reakcí žáků jsem byl mile překvapen. Žáci na mě působili zvědavým dojmem, a i když první aktivizační otázky zněly ve filosofickém duchu, pokaždé jsem se dočkal nějaké odpovědi. Na otázku, proč se učíme anglicky, vymysleli žáci hned několik důvodů. Například schopnost se dorozumět v cizích zemích nebo

snazší cestování. Na otázku, proč se učíme dějepis, jsem byl překvapen pohotovou odpovědí jednoho z žáků. Řekl, že se učíme dějepis, abychom se poučili z chyb, které udělali ostatní. Jelikož jsem nečekal tak trefnou odpověď, vypadlo mi, jak pokračovat. Pro případ, že něco opomenou, jsem měl připravený ručně psaný papír, kam jsem si napsal strukturu hodiny a jednotlivé aktivity v bodech. Papír jsem umístil na viditelné místo stolu pro učitele. Vedle papíru jsem položil hodinky, abych se orientoval v čase a přizpůsobil tak výuku požadovanému cíli hodiny. První aktivita zabrala zhruba deset minut. Naplnil se můj cíl v položení a zodpovězení dvou otevřených otázek a stejně tak vysvětlení a přidání čtyř nových slovíček do slovní zásoby žáků.

Druhá aktivita se týkala krátkého kvízu, kterým jsem dostal vizuální a sluchovou představu o 60. letech v USA do povědomí žáků. Kvíz byl postaven tak, aby žáci snadno uspěli v odpovědích. Myslím si, že spojení neznámého tématu se snadnými úkoly žáky potěšilo a motivovalo do další aktivity, která už vyžadovala určitou porci vědomostí. Hned po skončení kvízu jsme provedli společnou opravu. Žáky jsem záměrně vyzval k samostatné opravě a nahlášení správných odpovědí. Téměř celá třída se přihlásila, že měla kvíz bez chyby. Tato aktivita spíše posloužila jako prostředek k aktivizaci žáků a vedla ke ztrátě obav z potencionálních chyb v dalších úkolech. Také se domnívám, že k celkové uvolněné atmosféře ve třídě přispívala rocková hudba, kterou jsem pouštěl tiše do pozadí kvízu a závěrečné třetí vědomostní a interaktivní aktivity.

Třetí aktivita se zaměřovala na práci s textem a schopnost pracovat ve skupině. U této výukové metody může nastat problém, kdy nespolupracují všichni členové skupiny. Někteří žáci mohou být vysunutí z kolektivu a do aktivní činnosti se zapojí pouze pár chytřejších a průbojnějších. Řešení bych viděl přizpůsobit práci tak, aby se zapojili všichni žáci. Například rozdělením daných úkolů do dvojic či trojic. Všimnul jsem si, že u pětičlenné skupiny je jeden žák absolutně mimo dění a řešení úkolů. Pokusil jsem se ho zapojit do skupiny tím, že jsem ho vyzval k zodpovězení a zapsání jedné z jednodušších otázek. Vzápětí bylo po problému a zapojil se do společné práce.

Předpokládané časové rozložení vyučované jednotky:

- 5 minut: úvod, představení
- 10 minut: aktivita č. 1
- 5 minut: aktivita č. 2
- 20 minut: aktivita č. 3
- 5 minut: shrnutí, případné otázky

Ukázalo se, že můj časový odhad byl téměř přesný. Jelikož v závěru hodiny nebyly žádné otázky, ukončil jsem hodinu 3 minuty před koncem hodiny. Poděkoval jsem žákům a přisedící paní učitelce Mgr. Komrskové za spolupráci. Také jsem žáky pochválil a popřál jim zvědavost, které není nikdy dost. Závěrem mě velice potěšil spontánní a silný potlesk od všech žáků. Domnívám se, že jsem naplnil cíle, které jsem do této odučené jednotky vložil. Žáci získali novou slovní zásobu, povědomí o daném tématu, osvojili si práci ve skupině a také práci s textem.

5.5 MULTIKULTURNÍ VÝCHOVA

Multikulturní výchova, dále už jen MKV poskytuje žákům a studentům, mimo jiné, znalosti o historii a kultuře. MKV je součástí průřezových témat (PT) a stávají se významnou součástí základního vzdělávání. Pomáhají především rozvíjet osobnost žáka. Průřezová témata mají vliv na utváření postojů a hodnot žáka. Jsou povinnou složkou základního vzdělávání. Záleží na škole jakým způsobem jednotlivé okruhy PT žákům nabídne a představí. Může to být ve formě nového předmětu, nebo vyhrazení hodinových jednotek ve stávajícím předmětu. Další alternativou je naplnění průřezových témat ve formě různých projektů.

Průřezová témata v základním vzdělávání:

- Osobnostní a sociální výchova
- Výchova demokratického občana
- Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech
- Multikulturní výchova
- Environmentální výchova
- Mediální výchova

V MKV se často setkáváme s pojmem společenská diversita. Toto označení nejlépe vyjadřuje neutrálnost přirozeného rozrůznění ve společnosti. MKV se stále řadí mezi nové průřezová témata a prolínají se v ní hned několik vědních disciplín. Jsou to například vědní disciplíny pedagogiky, psychologie či sociologie. Průřezová témata v MKV pomáhají žákům otevírat etnické, morální, ale hlavně sebevzdělávací otázky. Zároveň je učí poznávat a respektovat ostatní etnika v různých kulturách. Jsem si jist, že je nutné vyučovat průřezová témata MKV už od základních škol.

MKV poskytuje žákům základní znalosti o různých etnických a kulturních skupinách. Učí je vzájemné tolerance a rozvíjí dovednost orientovat se v pluralitní společnosti. Dále navádí žáky komunikovat a nebát se kulturních a sociálních odlišností. Žáci si nejdříve osvojí a uvědomí vlastní začlenění. Následně se učí a setkávají se s pojmy jako diskriminace, rasismus, xenofobie, identita a kultura. Neposledním bodem se MKV snaží, aby si žáci uvědomovali dopad svého jednání a rozhodnutí.

5.6 METODICKÝ PORTÁL RVP

Jedná se o informační, metodický a vzdělávací portál na internetu. Vznikl díky projektům Metodika a METODIKA II. Přesný název projektu je Metodická podpora růstu kvality učitelské profese. Podporuje ho Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy České republiky. Dále je spolufinancován Evropským sociálním fondem a rozpočtem České republiky. Od roku 2005 poskytuje školám a učitelům informační

servis, širokou metodickou podporu, vzájemnou výměnu zkušeností a nejrůznější formy dalšího vzdělávání. Myšlenku a samotnou realizaci vytvořila řada učitelů, pedagogů a dalších autorů. Princip Metodického portálu je postaven na vzájemném předávání zkušeností a materiálů. Slouží jako zdroj inspirace a podpora pro stávající i budoucí učitele a pedagogy. Přispívá a pomáhá naplnit Rámcový vzdělávací program (RVP) pro předškolní vzdělávání, základní vzdělávání, gymnázia, střední odborné vzdělávání, speciální vzdělávání a základní umělecké vzdělávání. Zaměřuje se na efektivní způsoby vzdělávání a podporu učitelů v oblasti metodiky a didaktiky učení. Metodický portál RVP obsahuje Digitální učební materiály (DUM), různé odborné články a internetové odkazy. Nabízí podporu při zavádění Školních vzdělávacích programů (ŠVP) do všech typů škol. Dále obsahuje nápady, náměty, pomůcky a materiály do výuky. Sekce wiki, diskuze, digifolio a blogy jsou určeny pro komunikaci mezi učiteli, kde je vytvořen prostor pro sdílení zkušeností a výměnu názorů. Metodický portál nabízí i vzdělávací část, kterou tvoří e-learningové kurzy sloužící k dalšímu vzdělávání pedagogů. Jedná se o celoživotní učení pedagogů. Zmíněné informace jsem načerpal z metodického portálu RVP na internetové stránce www.RVP.cz.

Cesta k metodickému portálu RVP.CZ a mé práci:

1. Otevři internetový prohlížeč
2. Do webového vyhledávače napiš: www.RVP.CZ
3. Najdi sekci Wiki
4. Otevři SBOROVNU, kde se objeví plány a přípravy na výuku Anglického jazyka
5. Do VYHLEDÁVÁNÍ napiš název této bakalářské práce
6. Příprava na hodinu, PowerPoint prezentace a pracovní listy jsou zde volně stažitelné

5.7 REFLEXE

Z představy, že se konečně dostanu do role učitele v klasické frontální výuce, jsem neměl strach. Nervozitu jsem začal pociťovat až těsně před začátkem hodiny. I když jsem poslední dva roky doučoval anglický jazyk v jazykovém centru jako lektor, uvědomoval jsem si rozdíly ve výuce 2 až 3 dětí a 20 žáků na základní škole. O to více mne tyto rozdíly a případné nástrahy zajímaly. Splnil jsem úkol seznámit a ukázat žákům deváté třídy lidskou agresi, nesnášenlivost, a jak absurdní je soudit ostatní lidi na základě barvy pleti. Je nutné mluvit o rozdílu mezi předsudkem a svým racionálním rozhodnutím. V dnešní době zrychleného toku informací dochází víc a víc k různým mylným a převráceným informacím. V mé práci se prolíná hned několik průřezových témat, které spolu úzce souvisí. Pokud by rozhodnutí bylo na mě, vytvořil bych čtyři nové předměty pro každý stupeň zvlášť. Od šesté do deváté třídy by měli žáci kontakt s průřezovými tématy. Předměty by se mohly lišit názvem, ale v průběhu roku by okruhy průřezových témat vzájemně prolínaly. Závěrem by byl na konci deváté třídy projekt, který by žáci ve skupinách zpracovávali.

Poslední dobou se domnívám, že by se mělo zvýšit povědomí o mediální výchově, která je také obsažena v průřezových tématech. Myslím si, že se smysl sociálních sítí a celkově internetu postupně zužuje na míru vtipnosti a počtem zhlédnutí. Riziko v této aktivitě a chvilkové zábavy shledávám v postupné stagnaci lidské mysli, kdy zejména méně vzdělaní mladiství nerozeznají pravdu od lži a lhostejně přihlíží k životním situacím.

Co se týče mé odučené jednotky, pro komplexněji nabrané vědomosti žáků bych zahrnul jednotlivé části minimálně do jednoho měsíce výuky. Tématem se nemusí zabírat celou hodinu, ale třeba jen z jedné třetiny výukové hodiny. Žáci dostali pouze ¼ informací, jelikož pracovali na tematicky oddělených částech. Dále by žáci mohli vypracovat domácí úkoly, kterými by uváděly následující téma. V další hodině by vznikla učitelem korigovaná diskuze mezi žáky o daném tématu v širších souvislostech. To ovšem vyžaduje více výukových hodin, které jsem neměl k dispozici. V mé budoucí pedagogické praxi bych se určitě snažil zvýšit kapacitu odučených jednotek a více rozvinul jednotlivá témata.

ZÁVĚR

Změnu myšlení představovala různorodá hnutí. Ať už hnutí za občanská práva, pohlaví, sexuální orientace, ekologické hnutí za lepší životní prostředí nebo protiválečné hnutí. Opozici tvořily jednotlivé složky, jejichž ideologie obsahovala celková kontrakultura v 60. letech. Hudbu můžeme poslouchat, prožívat i naopak ignorovat. Ti, co ji pouze konzumují, nemají šanci na pochopení a přijetí melodické zprávy, která v nás evokuje pocity a nutí nás v tom lepším případě přemýšlet. Opakem je medializovaný a uměle vytvořený byznys. Ten funguje na jednoduchém principu opakování a vstřípení skrz rádia, televize a virtuální sociální sítě.

Domnívám se, že nejvhodnějším žánrem pro podporu protestu je rock a jeho další odvětví. Rocková hudba sloužila jako výraz protestu. Přinášela protest a agresi mládeže proti hlavnímu proudu společnosti, válce ve Vietnamu a diskriminaci menšin. Vyjadřovala touhu lidí po svobodnějším postoji. Bohužel se ale neobešla bez dalších návyků a problematiky jako byly například drogy. Celková kontrakultura se skládala z mnoha dílů. Hudba byla bezpochyby jednou z nich. Co se kulturně sociálního přenesení na další generace týče, musím konstatovat, že třeba i obecná povědomost o těchto razantně důležitých informacích, pomalu upadá. Spojení historického kontextu s hudbou a kulturou je stejně tak důležité jako historický kontext s danou literaturou.

Je to rozhodně téma, které bych zapojil do průřezových témat základního vzdělávání, poněvadž jsou to počátky liberálnějšího světa, ve kterém se aktuálně nacházíme. Otázka zní, jak dlouho a za jakou cenu. Zvýšením informovanosti a zařazením multikulturní tematiky a problematiky do učiva žáků, můžeme předejít diskriminačním předpoklům a nepodloženým hrozbám této doby. S nabranými informacemi a zkušenostmi ve škole nabralo moje pedagogické zaměření nový směr. Průřezová témata, zejména multikulturní výchova a mediální výchova, představují novou oblast, kterou chci studovat a následně získané informace předávat dál.

Rozdílnost, která vrcholí společenskou revoltu v 60. letech, vyzařuje generační odlišnost a zpochybňuje kontroverzní pravidla. Nutí mě přemýšlet o vnímavosti, vzájemného pochopení a evokuje ve mně pocit tolerance.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

1. ALLEN, Joe. *Vietnam: the (last) war the U.S. lost*. Jackson, Tenn.: Trade distribution in the U.S. through Consortium Book Sales, 2008. ISBN 978-1931859493.
2. APPY, Christian G. *Patriots: the Vietnam War remembered from all sides*. New York: Penguin Books, 2004. ISBN 9780142004494.
3. BEECHER, John a Mike CLIFFORD. *Nová ilustrovaná encyklopedie rocku*. Praha: Albatros, 1996. ISBN 80-00-00443-7.
4. CASSITY, Brian a Maxine. LEVAREN. *The '60s for dummies*. Hoboken, NJ: Wiley Pub., c2005. ISBN 978-0764584145.
5. COLLINS, Ron a David M. SKOVER. *Mánie: sex, drogy & literatura : příběh bouřliváků a buřičů, kteří zahájili kulturní revoluci*. V Praze: Metafora, 2013. ISBN isbn978-80-7359-377-3.
6. DATESMAN, Maryanne Kearny., Jo Ann. CRANDALL a Edward N. KEARNY. *American ways: an introduction to American culture*. 3rd ed. White Plains, NY: Longman, c2005. ISBN 0-13-150086-4.
7. DEBENEDETTI, Charles a Charles CHATFIELD. *An American ordeal: the antiwar movement of the Vietnam era*. Syracuse, N.Y.: Syracuse University Press, 1990. ISBN 0815602456.
8. DRÁBEK, Václav. *Stručný průvodce hudební psychologií*. Praha: Univerzita Karlova, Pedagogická fakulta, 2004. ISBN 80-7290-161-3.
9. EVANS, M. Stanton. *Blacklisted by history: the untold story of Senator Joe McCarthy and his fight against America's enemies*. New York: Crown Forum, c2007. ISBN 978-1400081059.
10. FRANĚK, Marek. *Hudební psychologie*. V Praze: Karolinum, 2005. ISBN 978-80-246-0965-2.
11. FREEMAN, Harold. *Toward socialism in America*. Cambridge, Mass.: Schenkman Pub. Co., c1979. ISBN 0-87073-911-5.
12. EDITOR MICHAEL HEATLEY. *Encyklopedie rocku: nejúplnější průvodce rockovou hudbou na světě*. Praha: Beta-Dobrovský, 1999. ISBN 8086029948.
13. ISSITT, Micah L. *Hippies: a guide to an American subculture*. Santa Barbara, Calif.: Greenwood Press/ABC-CLIO, c2009. Guides to subcultures and countercultures. ISBN 978-0313365720.
14. JANSSON, Bruce S. *The reluctant welfare state: American social welfare policies--past, present, and future*. 3rd ed. Pacific Grove, Calif.: Brooks/Cole Publishing, 1997. ISBN 0-534-34141-1.
15. KEROUAC, Jack. *The Dharma bums*. New York: Penguin Books, 2006. ISBN 978-0143039600.
16. KOLEKTIV AUTORŮ. *METODICKÝ PORTÁL – příležitost pro učitele*. Praha, 2011. ISBN 978-80-87063-47-7.
17. KUHN, Tomáš. *Stručné dějiny populární hudby a jazzu pro studenty a učitele hudební výchovy*. V Plzni: Západočeská univerzita, 2011. ISBN 978-80-261-0018-8.
18. LANG, Michael. *Woodstock: příběh zrodu legendárního festivalu míru a hudby*. Praha: Mladá fronta, 2011. ISBN 978-80-204-2315-3.

19. MURRAY, Charles A. *Příliš mnoho dobra: americká sociální politika: 1950-1980*. Praha: Sociologické nakladatelství, 1998. Studie (Sociologické nakladatelství). ISBN 80-85850-55-9.
20. NORTON, Mary Beth. *A people and a nation: a history of the United States*. 7th ed. Boston: Houghton Mifflin Co., c2005. ISBN 0-618-37589-9.
21. Da ROBERTS, David, ed. *Kronika rocku: obrazové dějiny 250 největších rockových kapel světa*. Praha: Volvox Globator, c2013. ISBN 978-80-7207-882-0.
22. SINCLAIR, Barbara. *The women's movement, political, socioeconomic, and psychological issues*. 3rd ed. New York: Harper & Row, c1983. ISBN 9780060416157.
23. ŠIMANOVSKÝ, Zdeněk. *Hry s hudbou a techniky muzikoterapie ve výchově, sociální práci a klinické praxi*. Vyd. 4. Praha: Portál, 2011. ISBN 9788073679286.
24. TINDALL, George Brown a David E. SHI. *Dějiny Spojených států amerických*. 5., dopl. vyd. Přeložila Alena FALTÝSKOVÁ. Praha: NLN, Nakladatelství Lidové noviny, 2008. Dějiny států. ISBN 9788071065883.
25. WONG, Kenneth K. a Robert ROTHMAN. *Clio at the table: using history to inform and improve education policy*. New York: Peter Lang, c2009. History of schools and schooling, v. 52. ISBN 978-1-4331-0410-7.

INTERNETOVÉ ODKAZY

- 1) M. L. King Jr. [online]. [cit. 2018-04-02] dostupné z <http://www.americanrhetoric.com/speeches/mlkihadream.htm>
- 2) Francis Bacon. [online]. [cit. 2018-04-02] dostupné z <https://citaty.net/autori/francis-bacon/>
- 3) The Fugs. *Kill for Peace* [online]. [cit. 2018-04-02] dostupné z <https://www.letsingit.com/the-fugs-lyrics-kill-for-peace-5hpnvqr>
- 4) Country Joe McDonald. [online]. [cit. 2018-04-02] dostupné z <http://politics.blog.mystatesman.com/2016/04/26/country-joe-mcdonald-one-two-three-what-were-we-fighting-for/>
- 5) Frank Zappa. [online]. [cit. 2018-04-02] dostupné z <https://genius.com/Frank-zappa-im-the-slime-album-version-lyrics>
- 6) John Lennon. [online]. [cit. 2018-04-02] dostupné z <https://www.azlyrics.com/lyrics/johnlennon/givepeaceachance.html>
- 7) The Doors. [online]. [cit. 2018-04-02] dostupné z <http://www.karaoketexty.cz/texty-pisni/doors-the/unknown-soldier-162171>
- 8) Bob Dylan. [online]. [cit. 2018-04-02] dostupné z <https://www.azlyrics.com/lyrics/bobdylan/mastersofwar.html>
- 9) Buffalo Springfield. [online]. [cit. 2018-04-02] dostupné z <https://genius.com/Buffalo-springfield-for-what-its-worth-lyrics>
- 10) The Who. [online]. [cit. 2018-04-02] dostupné z <http://www.karaoketexty.cz/texty-pisni/who-the/my-generation-11571>

DOKUMENT

Woodstock 1969. Režíroval Michael Waldleig. USA: Warner Bros., 1970

PŘÍLOHY

1. Contraculture and hippies

In translation into czech is very close a term: „opoziční kultura“. The people in this group have the same [] and values. In this group there were usually younger people and students. The movement hippies had a simple point of view on the []. They spread love, peace and protested against [], politics and American way of living and thinking. Hippies had their own life-style, [], literature and communities.

They had a motto „Live and let live.“ and also:

„Life is about being happy, not what others think you should be.“

Úkoly:

1. DOPLŇ VYNECHANÁ, ŽLUTĚ VYZNAČENÁ MÍSTA TĚMITO SLOVY

(KAŽDÉ SLOVO MÁ SVÉ JEDINEČNÉ MÍSTO V TEXTU)

- GOAL
- WORLD
- WAR
- MUSIC

2. VYSVĚTLI NEBO NAPIŠ SLOVO S PODOBNÝM VÝZNAMEM (SYNONYMU)

(SLOVO SI NAJDI V TEXTU, A POKUD NEBUDEŠ VĚDĚT, ZEPTEJ SE UČITELE)

- LIFE-STYLE
- POINT OF VIEW
- PEACE
- PROTESTED

3. VOLNĚ PŘELOŽ DO ČEŠTINY TYTO VĚTY

(NEZNÁMÉ SLOVÍČKO SI MŮŽEŠ NAJÍT VE SLOVNÍKU)

„Live and let live.“

„Life is about being happy, not what others think you should be.“

Autorem materiálu a všech jeho částí, není-li uvedeno jinak, je (jméno a příjmení autora).
Dostupné z Metodického portálu www.rvp.cz, ISSN: 1802-4785. Provozuje Národní ústav pro vzdělávání, školské poradenské zařízení a zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků (NÚV).

obrázek č. 1

obrázek č.2

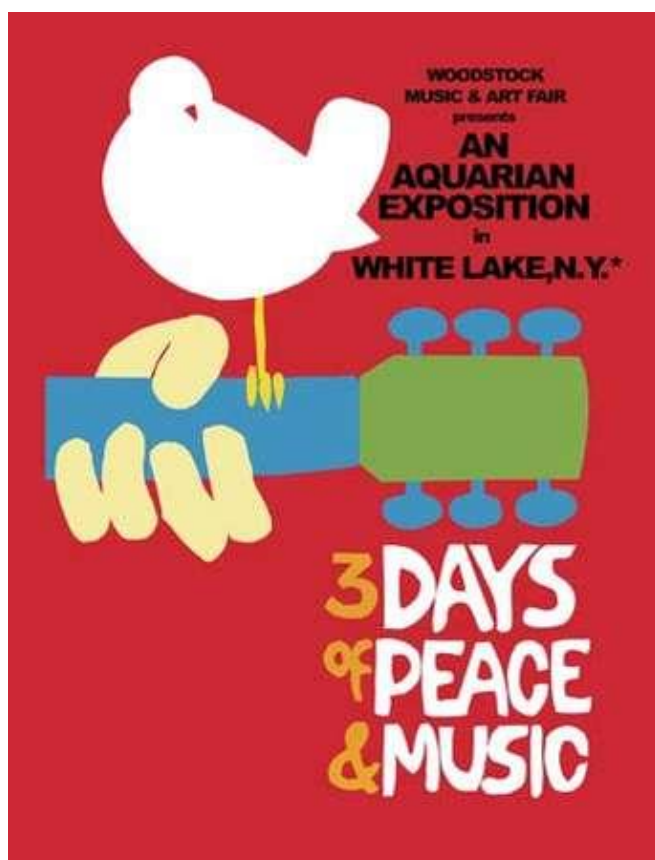

*Autorem materiálu a všech jeho částí, není-li uvedeno jinak, je (jméno a příjmení autora).
Dostupné z Metodického portálu www.rvp.cz, ISSN: 1802-4785. Provozuje Národní ústav pro
vzdělávání, školské poradenské zařízení a zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků
(NÚV).*

obrázek č. 3

obrázek č. 4

*Autorem materiálu a všech jeho částí, není-li uvedeno jinak, je (jméno a příjmení autora).
Dostupné z Metodického portálu www.rvp.cz, ISSN: 1802-4785. Provozuje Národní ústav pro vzdělávání, školské poradenské zařízení a zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků (NÚV).*

2. War in Vietnam

War in Vietnam was a [] between South Vietnam and North Vietnam. South Vietnam was supported by capitalist country United States of America. On the other hand, North Vietnam had an ally in communist Soviet Union. Thousands of people died for no reason and the lands, forests and large amount of [] was damaged by powerful weapons and []. In the United States, people were angry about the war and started to protest. They had problems with police when they wanted to show their disagreement about sending young american soldiers to [] in Vietnam. In the end, the United States lost the war and many American people feel ashamed.

Úkoly:

4. DOPLŇ VYNECHANÁ, ŽLUTĚ VYZNAČENÁ MÍSTA TĚMITO SLOVY

(KAŽDÉ SLOVO MÁ SVÉ JEDINEČNÉ MÍSTO V TEXTU)

- NATURE
- CONFLICT
- FIGHT
- BOMBS

5. VYSVĚTLI NEBO NAPIŠ SLOVO S PODOBNÝM VÝZNAMEM (SYNONYUM)

(SLOVO SI NAJDI V TEXTU, A POKUD NEBUDEŠ VĚDĚT, ZEPEJ SE UČITELE)

- SUPPORTED
- WEAPONS
- DISAGREEMENT
- ANGRY

6. VOLNĚ PŘELOŽ DO ČEŠTINY TYTO VĚTY

(NEZNÁMÉ SLOVÍČKO SI MŮŽEŠ NAJÍT VE SLOVNÍKU)

In the United States, people were angry about the war and started to protest.

In the end, United States lost the war and many american people feel ashamed.

obrázek č. 5

obrázek č. 6

*Autorem materiálu a všech jeho částí, není-li uvedeno jinak, je (jméno a příjmení autora).
Dostupné z Metodického portálu www.rvp.cz, ISSN: 1802-4785. Provozuje Národní ústav pro
vzdělávání, školské poradenské zařízení a zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků
(NÚV).*

obrázek č. 7

*Autorem materiálu a všech jeho částí, není-li uvedeno jinak, je (jméno a příjmení autora).
Dostupné z Metodického portálu www.rvp.cz, ISSN: 1802-4785. Provozuje Národní ústav pro
vzdělávání, školské poradenské zařízení a zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků
(NÚV).*

3. Music and rock

Music is always around us. We can feel different based on various tones and sounds. It is a message that people can catch through music. Rock is a music genre. It is a mix from jazz, rhythm&blues and rock&roll. Rock started to be played in 1960s. The main musical instruments of typical rock band were , electric guitar and bass guitar. The leader or was usually also the singer. One of the most famous and bands were the Beatles, the Rolling Stones, The Who and the king of guitar solos Jimi Hendrix. Music can have a big impact on thinking and behaviour.

Úkoly:

7. DOPLŇ VYNECHANÁ, ŽLUTĚ VYZNAČENÁ MÍSTA TĚMITO SLOVY

(KAŽDÉ SLOVO MÁ SVÉ JEDINEČNÉ MÍSTO V TEXTU)

- FRONTMAN
- POPULAR
- EMOTIONS
- DRUMS

8. VYSVĚTLI NEBO NAPIŠ SLOVO S PODOBNÝM VÝZNAMEM (SYNONYMU)

(SLOVO SI NAJDI V TEXTU, A POKUD NEBUDEŠ VĚDĚT, ZEPEJ SE UČITELE)

- SUPPORTED
- WEAPONS
- DISAGREEMENT
- ANGRY

9. VOLNĚ PŘELOŽ DO ČEŠTINY TYTO VĚTY

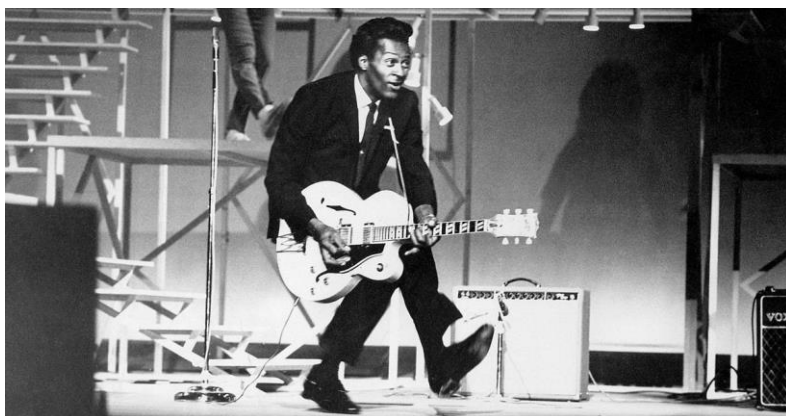
(NEZNÁMÉ SLOVÍČKO SI MŮŽEŠ NAJÍT VE SLOVNÍKU)

Music is always around us.

Music can have a big impact on thinking and behaviour.

*Autorem materiálu a všech jeho částí, není-li uvedeno jinak, je (jméno a příjmení autora).
Dostupné z Metodického portálu www.rvp.cz, ISSN: 1802-4785. Provozuje Národní ústav pro vzdělávání, školské poradenské zařízení a zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků (NÚV).*

obrázek č. 8

obrázek č. 9

*Autorem materiálu a všech jeho částí, není-li uvedeno jinak, je (jméno a příjmení autora).
Dostupné z Metodického portálu www.rvp.cz, ISSN: 1802-4785. Provozuje Národní ústav pro
vzdělávání, školské poradenské zařízení a zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků
(NÚV).*

obrázek č. 10

obrázek č. 11

Působení hudby na tělo

- Zvuky a hudba způsobují pozitivní změny krevního tlaku, ovlivňují srdeční tep a tedy i rychlost a kvalitu krevního oběhu, snižují hladinu cukrů v krvi, pozitivně ovlivňují stav srdečních věncitých tepen i periferního prokrvení, vylučování žaludečních šťáv a žaludeční a střevní peristaltiku, membránovou výměnu iontů vápníku a neurotransmiterů, endorfinů i pohlavních hormonů, ale také přesné vidění, svalové uvolnění a tedy lepší psychomotoriku.

*Autorem materiálu a všech jeho částí, není-li uvedeno jinak, je (jméno a příjmení autora).
Dostupné z Metodického portálu www.rvp.cz, ISSN: 1802-4785. Provozuje Národní ústav pro vzdělávání, školské poradenské zařízení a zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků (NÚV).*

4. Racism and segregation

In 1960s, people were still segregated by colour of their skin. Afroamericans had separated places in _____, restaurants, buses or toilets. They could not _____ in a section for white people. The change came with M. L. King Jr. who started to lead Afroamericans to their _____, justice and equality. He thought that Afroamericans would get the same civil rights as any other human beings. His weapon was a peaceful _____. Finally, he got it but for a price of his own life and many others.

Úkoly:

10. DOPLŇ VYNECHANÁ, ŽLUTĚ VYZNAČENÁ MÍSTA TĚMITO SLOVY

(KAŽDÉ SLOVO MÁ SVÉ JEDINEČNÉ MÍSTO V TEXTU)

- **PROTEST**
- **FREEDOM**
- **CINEMAS**
- **SIT**

11. VYSVĚTLI NEBO NAPIŠ SLOVO S PODOBNÝM VÝZNAMEM (SYNONYUM)

(SLOVO SI NAJDI V TEXTU, A POKUD NEBUDEŠ VĚDĚT, ZEPEJ SE UČITELE)

- **SKIN**
- **SEPARATED**
- **JUSTICE**
- **HUMAN BEINGS**

12. VOLNĚ PŘELOŽ DO ČEŠTINY TYTO VĚTY

(NEZNÁMÉ SLOVÍČKO SI MŮŽEŠ NAJÍT VE SLOVNÍKU)

In 1960s, people were still segregated by colour of their skin.

Finally, he got it but for a price of his own life and many others.

obrázek č. 12

obrázek č. 13

*Autorem materiálu a všech jeho částí, není-li uvedeno jinak, je (jméno a příjmení autora).
Dostupné z Metodického portálu www.rvp.cz, ISSN: 1802-4785. Provozuje Národní ústav pro
vzdělávání, školské poradenské zařízení a zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků
(NÚV).*

Seznam obrázků:

1. Lisa Law/The Image Works. MembersoftheHogFarmcommunecelebratetheFourthof July, 1968. In: <https://www.britannica.com> [online]. [cit. 2018-04-16]. Dostupné z: <https://www.britannica.com/topic/hippie>
2. Wecreatedthissite to encourageothers to spread more peace and love in theircommunities and in ourworld. In: <http://spreadpeaceandlove.com/wp/> [online]. [cit. 2018-04-16]. Dostupné z: <http://spreadpeaceandlove.com/wp/>
3. EMMAC*. Hippie protestingthe Vietnam War, ca. 1960s. In: <https://cz.pinterest.com> [online]. [cit. 2018-04-16]. Dostupné z: <https://cz.pinterest.com/pin/399061216974424696/>
4. PRNewsFoto/Signatures Network/AP Images. Poster fortheWoodstock Music and Art Fair, August 15–17, 1969. In: <https://www.britannica.com> [online]. [cit. 2018-04-16]. Dostupné z: <https://www.britannica.com/topic/hippi>
5. Eddie Adams © picturealliance/AP Images. Jihovietnamský generál Nguyen Ngoc Loan střílí 1. února 1968 na ulici Saigionu do hlavy údajného důstojníka Saigonu Nguyen Van Lema, známého jako BayLop. In: <https://www.goethe.de> [online]. [cit. 2018-04-16]. Dostupné z: <https://www.goethe.de/ins/ae/de/kul/mag/20571786.html>
6. TheAssociateedPress. Jeden z nejslavnějších snímků z vietnamské války zachycuje zděšené děti při útěku před napalmem. In: [Www.ap.org](http://www.ap.org) [online]. [cit. 2018-04-16]. Dostupné z: https://zpravy.idnes.cz/foto.aspx?foto1=JB32e062_vietnam112.jpg
7. © AP Photo. SixKilled in Vietnam WhenUnexploded US Shell GoesOff. In: <https://sputniknews.com> [online]. [cit. 2018-04-16]. Dostupné z: <https://sputniknews.com/asia/201708181056589970-vietnam-war-american-ordnance-explodes/>
8. Sam Valorose. HowChuckBerryRevolutionized Rock and Roll. In: <https://www.iheart.com> [online]. [cit. 2018-04-16]. Dostupné z: <https://www.iheart.com/content/2018-02-13-how-chuck-berry-revolutionized-rock-and-roll/>
9. BBCBrasil.com. Elvis Presley. In: <https://www.terra.com> [online]. [cit. 2018-04-16]. Dostupné z: <https://www.terra.com.br/diversao/musica/encontrei-meu-idolo-numa->

*Autorem materiálu a všech jeho částí, není-li uvedeno jinak, je (jméno a příjmení autora).
Dostupné z Metodického portálu www.rvp.cz, ISSN: 1802-4785. Provozuje Národní ústav pro vzdělávání, školské poradenské zařízení a zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků (NÚV).*

[mesa-de-necroterio-o-medico-brasileiro-que-participou-da-necropsia-de-elvis-presley,bf4065b3ab7d1dee147d8be6d661ee47d3lh4ulo.html](http://www.nme.com/news/music/147d8be6d661ee47d3lh4ulo.html)

10. The Beatles Credit: Getty. This iconic Beatles film is heading back to UK cinemas for its 50th anniversary. Read more at <http://www.nme.com/news/music/147d8be6d661ee47d3lh4ulo.html>.
In: *Http://www.nme.com* [online]. [cit. 2018-04-16]. Dostupné z: <http://www.nme.com/news/music/147d8be6d661ee47d3lh4ulo.html>
11. Nelly Pokorná. Vliv hudby na lidskou psychiku. In: *Http://slideplayer.cz* [online]. [cit. 2018-04-16]. Dostupné z: <http://slideplayer.cz/slide/2867430/>
12. IMMAGIN. North Carolina, 1950: la foto celebre del rubinetto razzista. In: *Https://expoitalyart.it* [online]. [cit. 2018-04-16]. Dostupné z: <https://expoitalyart.it/north-carolina-1950-foto/>
13. AP. The Rev. Martin Luther King Jr. led the fight for racial and economic equality in rallies such as this 1968 march in Memphis. In: *Https://www.washingtonpost.com* [online]. [cit. 2018-04-16]. Dostupné z: https://www.washingtonpost.com/news/post-nation/wp/2018/01/15/kings-assassination-shaped-americas-identity-50-years-ago-and-continues-to-shape-it-today/?noredirect=on&utm_term=.ab4609f95472